

СВАБОДА

1 верасня 1995 г.

№35

Кошт свабодны

Год заснавання 1902
Выходзіць з 1990

Галоўны рэдактар Ігар Гермянчук
Заснавальнік Павел Жук
Выдавец „Газета СВАБОДА, Ltd.“

Наклад 93 000

Адрас рэдакцыі:
220088, Менск, вул. Іванаўская, 56
Тэл./факс 36-24-41

Верасень абяцае быць гарачым

Арыштавалі прафсаюзна рахунак

Улады арыштавалі банкаўскі рахунак Беларускага незалежнага прафсаюзу (БНП), у які ўваходзяць шахцёры „Беларуськалія“ і іншыя працаўнікі Салігорска.

Пра гэта паведаміў старшыня БНП Віктар Бабаед. „Гэта дзяржаўны бандытызм, — лічыць ён. — Рахунак арыштаваны без усялякіх падставаў і тлумачэнняў. Напэўна, улады хочуць такім чынам запалохаць нас і прыкрыць дзейнасць усіх непадкантрольных ім прафсаюзаў“.

Віктар Бабаед таксама сказаў, што ў гарадзкі аддзел КДБ быў выкліканы „для гутаркі“ старшыня салігорскай прафсаюзнай суполкі транспартнікаў Мікалай Дзяленьдзік. „Запразненне“ паступіла пасля таго, як транспартнікі прынялі рашэнне прашаць папярэджалны страйк у выпадку, калі адміністрацыя будзе працягваць парушэнне калектыўнай дамовы.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

Сацыял-дэмакраты заяўляюць...

“Нішто ня можа апраўдаць рэпрэсіі ўладаў у адносінах да рабочых і прафсаюзных актывістаў”, — гаворыцца ў заяве Сацыял-дэмакратычнага саюза, прынятай у сувязі з рэакцыяй уладаў на забастоўку ў Менскім мэтро.

Гэтыя „сілавыя захады“ СДС лічыць парушэннем правоў чалавека.

БелаПАН

Пракурор пажартаваў?

Цікавае паведамленне прагучала ў мінулую сераду на паседжанні прэзідыума Вярхоўнага Савету.

Член прэзідыума Уладзімер Новік, гаворачы аб неабходнасці захавання законнасці ў краіне, сказаў, у прыватнасці, што першы намеснік Генеральнага пракурора Уладзімер Кандрацёў заявіў дэпутату Піскарову літаральна наступнае: “Хутка вас усіх перасаджаюць”.

Прысутны на паседжанні в.а.Генеральнага пракурора Васіль Капітан ніяк не адрэагаваў на гэтае паведамленне дэпутата Новіка.

М.Г.

СПБ мае прэтэнзіі

Магілёўская абласная арганізацыя Свабоднага прафсаюза Беларусі вырашыла пачаць калектыўныя працоўныя спрэчкі на ўсіх прадпрыемствах вобласці, дзе ёсць арганізацыі СПБ, калі адміністрацыя гэтых прадпрыемстваў хоць у нечым парушае калектыўныя дамовы.

Апроч таго, з 28 жніўня прадстаўнікі Свабоднага прафсаюза пачалі пікетаванне гэтых прадпрыемстваў.

СІМ

Мітынг на аўтазаводзе ў Магілёве

На Магілёўскім аўтазаводзе адбыўся мітынг, у якім удзельнічала каля паўтысячы чалавек.

Рабочыя пратэставалі супраць рэпрэсіў, якія ўлады распачалі ў дачыненні да ўдзельнікаў страйку Менскага мэтрапалітэну. Яны патрабавалі таксама своєчасовай выплаты заробку.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

Едуць туды, дзе плоцяць грошы

820 грамадзянаў Беларусі выехалі сёлета на працу за мяжу па афіцыйнай дамоўленасці. Пра гэта нам паведамілі ў Міністэрстве працы.

Беларуская рабочая сіла пераважна выпраўляецца ў Расею і Польшчу, каля 50 чалавек выехалі ў Чэхію і Славакію. Большасць нашых суайчыннікаў працуе на будоўлях і ў сельскай гаспадарцы. Чацьвёрта дзяўчат наняліся працаваць гувэрнанткамі ў Нямеччыне. У заходніх краінах атрымаць кваліфікаваную працу (з адпаведным заробкам) нашым людзям складана, бо ня ўсюды прызнаюцца савецкія дыпламы.

А.Д.

Крэдыт stand-by пакуль бай-бай

Спроба Беларусі атрымаць ад Міжнароднага валютнага фонду 280-мільённы кредыт stand-by доўжыцца ад пачатку года.

Першую адмову наша краіна атрымала ў красавіку, калі ня выканалі большасць патрабаванняў МВФ. З таго часу беларускі ўрад правёў тытанічную працу па “дагонцы” эканамічных паказчыкаў. У тры разы былі падвышаныя кошты на жыллё і камунальныя паслугі, “адобрана” новая праграма прыватызацыі — але ўсё гэта, па традыцыі, засталася толькі “на паперы”. Апошнім гераічным учынкам стала рэабілітацыя прыпыненых яшчэ ў красавіку спецыялізаваных інвэстфондаў.

Перад паседжаннем Рады дырэктараў МВФ ад імя прэс-службы Кабінэта міністраў ва ўсіх афіцыйных газэтах быў распаўсюджаны артыкул, у якім

выказвалася цвёрдае спадзяванне на атрыманне кредыту. У Вашынгтон па грошы накіраваліся старшыня Нацыянальнага банку С.Багданкевіч і віцэ-прэм’ер М.Мясніковіч. Аднак за акіянам іх чакала горкае расчараванне — канчатковы разгляд пытання адкладзены на 12 верасня.

На сваёй прэс-канферэнцыі С.Багданкевіч прызнаўся, што яшчэ за суткі да абмеркавання Фонд планаваў прыняць станоўчае рашэнне. Але на наступны дзень нечакана знайшоўся матыў для адмовы — пэўныя хібы ў паказніку “грашовая база”, — паказніку, які, паводле словаў сп.Багданкевіча, “выеденнага яйца не стоіць”. “Гэта дэманструе вялікі недавер МВФ да Беларусі”, — канстатаваў старшыня Нацбанку. Акрамя таго, вылучаны новыя патрабаванні да беларускага ўраду: павялічыць курс даляра, давесці да 80% аплату жылля і камунальных паслугаў і ў тэрміновым парадку пачаць выплаты датацыяў маламаёсным грамадзянам.

Натуральна, што ні Багданкевіч, ні прадстаўніцтва МВФ на Беларусі, ні Кабінэт міністраў не пацвярджаюць звесткі аб палітычных матывах чарговага пераносу тэрміну выдачы кредыту. Аднак для высокіх чыноўнікаў менавіта такая прычына выглядае амаль бясспрэчнай. “Узбекістану і Таджыкістану даюць, Расея, якая ваюе — даюць, а Беларусі з-за нейкага страйку не далі”, — абуралася ў размове з карэспандэнтам СВАБОДЫ адзін з высокапастаўленых чыноўнікаў прэзідэнцкае адміністрацыі.

Калі гэта так, то заходніх фінансістаў можна зразумець. Навошта даваць грошы рэжыму, які парушае правы чалавека і хуткім крокам ідзе да таталітарызму. А таталітарныя краіны, як вядома, менш за ўсё схільныя аддаваць пазыкі. Ды ўрэшце, амэрыканцы, якія маюць сур’ёзны ўплыў у МВФ, ня могуць быць людзьмі бяз гонару: калі Лукашэнка бясконца абвінавачвае іх у дэстабілізацыі становішча на Беларусі ды іншых смяротных грахох — гэта можа надакучыць.

Віталь ЦЫГАНКОЎ

СІМ

Сёлета ў школах будуць вывучаць беларускую гісторыю. Але ўжо рыхтуецца гісторыя БАЦЬКАЎшчыны

Навіну пра тое, што прэзідэнт Беларусі збіраецца вярнуць у школы савецкія падручнікі, перадалі ўсе сушэветныя агенствы. Цяпер жа, калі Лукашэнка вырашыў часова адступіць ад рэалізацыі ідэі, гэтае паведамленне ўжо мала каго цікавіла. Вось калі наш “бацька” раптам сам возьмецца пісаць падручнік — гэта зноў стане сэнсацыйнай. Пачакаем.

А пакуль у школах дазволена вывучаць “крамольную” гісторыю.

Чым больш можна „ім“, тым менш дазваляецца народу

Сярэдні абывацель, гэтак званы „просты чалавек“, ня вельмі жадае чуць высокія словы. Ён інстынктыўна цураецца гучных вызначэнняў на кшталт „дыктатура“, „хунта“, „банда“ і гэтак далей. „Якая на халеру дыктатура? — разгублена думае звычайны грамадзянін. — Нікога, здаецца, не забіваюць, газэты выходзяць, за мяжу людзі яшчэ ездзяць. Ну, пакалілі там дэпутатаў, паарыштоувалі прафсаюзных зачыншчыкаў — дык то ж “за дзела”. Але ж я тут ні пры чым.”

Аднак аказваецца, зусім „ні пры чым“ не атрымліваецца. Дыктатура — гэта такая зьява, якая можа існаваць толькі коштам пастаяннага пашырэння сваіх апэтытаў, паглынання новых ахвяраў дзеля сілкавання сваёй энэргіі. Гісторыя нашага стагоддзя дае красамоўныя прыклады няўдалых спробаў “задобрыць” дыктатураў маленькімі ўступкамі. Не атрымлівалася. Прага абсалютнай улады над усім існым захлістае таталітарны рэжым, знішчае ня толькі мараль, але нават логіку ў іхных дзеяннях.

На Беларусі пакуль не забіваюць. Але нас ужо прывучылі нічома не здзіўляцца — ні парушэнням законаў ды Канстытуцыі, ні самай неверагоднай, плячорнай хлусні. Здаецца, большасць народу ўжо гатовая пафасна прадэкламаваць: “Мы так вам верылі, таварыш Зямчэлін, як, можа быць, ня верылі сабе”. Кожны новы канфліктны ход уладаў — гэта па сутнасці беспрэцэдэнтнае пашырэнне для сябе мяжы дазволенага, пашырэнне сваіх правоў за кошт грамадства. Інакш кажучы, чым больш можна “ім” — тым менш “можна” застаецца для ўсіх астатніх.

Вызначэнне “дыктатура” для цяперашняй беларускай палітычнай рэчаіснасці не зьяўляецца якім-небудзь істэрчным перабольшаннем. На вуліцах горада ўдзень без усялякіх санкцый арыштоўваюць прафсаюзных актывістаў, дэпутатам гарадскога і Вярхоўнага Саветаў настойліва прапануюць “паразмаўляць” у міліцыі, і...людзі знікаюць. Потым жонцы Антончыка паведамляюць, што яго “ўжо адпусцілі” (як бы гаворачы: “калі ён ня знойдзецца, мы не вінаватыя”), і яшчэ суткі трымаюць пад вартай. Потым адбываюцца “суды” без удзелу сведкаў ад пацярпелага боку, а ў якасці абвінавачваўцы выступае міліцыя. З парушэннем закону звальняюцца ўдзельнікі страйку, у штаб-кватэры прафсаюзаў адбываецца вобшук. І якая ж рэакцыя праваахоўнай сістэмы краіны на ўсё гэта? Вось што піша Юры Дракахруст у “Белорусской деловой газете”: “Аніводны пракурор ня выказаў заклапочанасці альбо хаця б інтарэсу з нагоды таго, дзе знаходзяцца затрыманыя без санкцыі людзі. І судзьдзя не зацікавіўся тым, куды ж пасля паседжання адвочыць людзей, якія праходзяць па справе ў якасці сведкаў. І міліцыя была больш заклапочаная тым, як сыхнуць з сябе адказнасць, а ня тым, дзе знаходзяцца грамадзяне, затрыманыя людзьмі ў міліцэйскай форме... І справа тут не ў рэжыме сакрэтнасці — прадстаўнікі праваахоўных органаў, не баючыся, адкрыта заўдзялілі журналістаў, што абараняць закон яны ня маюць намеру”.

Законы не выконваюцца, Канстытуцыя — пусты гук, правы чалавека растаптанія, людзей на вуліцы кідаюць у “варанкі”. Калі гэта не дыктатура, то — што гэта?..

Магчыма, некаторыя нашы грамадзяне спадзяюцца на гэтак званы “просвещённый” абсалютызм, калі мудры правіцель выкарыстоўвае сваю поўную ўладу на карысць усяго народу. Гісторыя і нават сучаснасць (султан Брунэя) ведаюць такія прыклады. Рэч, аднак, у тым, што гарантам дзяржаўнай мудрасці такога ўладара звычайна зьяўляецца малярхічная форма праўлення, калі асоба з дзіцячага ўзросту лепшымі настаўнікамі і ў лепшых сусветных універсітэтах рыхтуецца да кіравання краінай. І ня трэба змагацца за ўладу — бо яна дадзена ад нараджэння.

Відавочна, такі варыянт Беларусі пагражае менш за ўсё. Наш “дэмакратычна абраны” правіцель найбольш адпавядае народнай прыказцы: “горшы пан — гэта калі з мужыкоў пан” (ці падобны адпаведнік па-расейску: “из грязи да князи”). Ад пачуцця ўласнай непаўнаважнасці яму паўсюдна мрояцца змовы, таму шукаюцца ўсё новыя ворагі — цяпер ужо і за межамі Беларусі. Адчуванне ўласнай уседазволенасці кружыць галаву, гэты чалавек ужо губляе паслядоўнасць у сваіх выступленнях, забывае, пра што гаварыў раней, бо ведае, што ніхто не асмеліцца нагадаць яму прабылы абяцанні. Ён ужо ня ў стане адекватна ацаніць наступствы сваіх прамоваў, што выдатна прадэманстравала гісторыя з крэдытам МВФ. Як трапіла заўважыў у сваім вершы Рыгор Барадулін, засталася толькі дабіцца “права першай ночы”.

Так што дыктатура ў нас будзе самая прымітыўная, ахлякратычная (“ахлакратыя” — “улада натоўпу”, з агрэсіўным і самазадаволеным тварам, якую будзе

стрымліваць толькі небяспека міжнароднай фінансава-эканамічнай ізаляцыі. Яна пачне перамагаць нас паасобку, і цешыцца ад захаплення гэтым працэсам. “Яны” цудоўна ведаюць псіхалогію чалавека, асабліва не самыя лепшыя ягоныя якасці. Калі “выдалілі” з Вярхоўнага Савета дэпутатаў апазыцыі, Лукашэнка зрабіў астатніх парламентарыяў сваімі саўдзельнікамі, запрасіў іх стаць маральнымі сааўтарамі “перамогі”. Калі цяпер прэзідэнт захоча ўчыніць што-небудзь з астатнім Вярхоўным Саветам (не таму, што гэта пільна трэба, а проста так — “дзеля прафілактыкі”), то іх ужо ніхто не абароніць. Для дыктатуры яны — адпрацаваны матар’ял. Дыктатару не патрэбны сябры і саюзнікі, яму патрэбныя толькі паслухмяныя выканаўцы. Пры разгоне страйку мэтралітэнаўцаў улады пажадалі зрабіць сваімі саўдзельнікамі ўсіх жыхароў сталіцы, каб рабіць беззаконне быццам не па сваёй волі, а “ад імя народа”.

Ня варт “проста чалавеку” спадзявацца на тое, што ён тут “ні пры чым”. Калі ўлада пакарае тых, хто патрабаваў выканання законаў, калі ўжо пачынаюць змагацца з тымі, хто патрабуе своечасовай выплаты заробку, дзе гарантыя, што сам заробак не аб’явіць “экстрэмісцкім патрабаваннем”?

Вядомая і нават банальная ўжо фраза, але варт яе нагадаць: “Калі яны прыйшлі за камуністамі, я маўчаў, бо я ня быў камуністам. Калі яны прыйшлі за габрэямі, я маўчаў, бо ня быў габрэем. Калі яны прыйшлі за каталікамі, я маўчаў... Але калі яны прыйшлі за мной, ужо не было нікога, хто бы мог за мяне заступіцца”.

Віталь ЦЫГАНКОЎ

Працуй, бяры, што даюць і маўчы

За ўдзел у забастоўцы з Менскага мэтралітэну звольнена ўжо каля 50-ці машыністаў, сьлесаряў, электрамэханікаў. Улады пагражаюць гэтак жа пакараць яшчэ каля 30-ці чалавек. Такім чынам яны мяркуюць вырашыць усе праблемы. Тым часам начальніка мэтралітэну чакае павышэнне, магчыма — праца ў гарвыканкаме.

Карэспандэнт СВАБОДЫ сустрэўся са звольненымі работнікамі мэтра. Вось што яны распавялі пра нядаўнія жнівеньскія падзеі.

Сяргей Раманчык, сьлесар: Сілу, выкарыстаную супраць нас, я ўспрымаю як самадурства, тэрор уладаў. Мы знаходзіліся на сваім працоўным месцы ў дэпо, праводзілі канфэрэнцыю. Прышоў палкоўнік з АМОНам і запатрабаваў пакінуць памяшканне. Мы спачатку адмовіліся, на што атрымалі новы ўльтыматум: “Вы будзеце выкінутыя”. Мы спыталі: “Як дэпутаты?” Палкоўнік адказаў: “Так, як дэпутаты”.

Калі назаўтра мы разыходзіліся ад штаб-кватэры Свабоднага прафсаюзу, на пр.Скарыны да нас пад’ехалі машыны, з якіх павыскоквалі спэцназаўцы. Яны сталі хапаць нас проста на вуліцы, аддаючы загады: ляжаць, трымаць рукі за галавой... Пры гэтым яны нават стралялі ў паветра. Мяне схпілі разам з Забаўскім і Макаручком і прывезлі ў вайсковую частку. Потым сталі па адным выклікаць на допыт. Мяне адвялі ў пакойчык два на два мэтры, далі матрац, пару прасцінаў, прыставілі вартаўніка — ростам пад два мэтры, у забрале і поўным камуфляжы. У 23.15 зайшоў палкоўнік, папрасіў падпісаць паперу, што я ня маю прэтэнзій да вайскавай часткі. І адпусцілі дахаты.

Ігар Канавалаў, электрамэханік: Разам са мной арыштавалі незнаёмых мне людзей, з якімі я размаўляў на плошчы Свабоды каля штаб-кватэры Свабоднага прафсаюзу. Праўда, недзе каля абеду іх выпусцілі. Аднаго машыніста дэпо арыштавалі разам з жонкай. Я чуў, што

некаторых адпускілі дамоў, а потым зноў арыштоувалі.

С.Раманчык: Ад аднаго міліцыянта я чуў, што на пасты ДАІ перадалі фотаздымкі: мой, Макаручка і Конаха. Было загадана затрымаць нас, нібы нейкіх злачынцаў. На лесьвічнай пляцоўцы каля маёй кватэры дзяжурілі двое. Хатнія тэлефоны адключаны да гэтага часу.

І.Канавалаў: Такія беззаконныя дзеянні ўладаў супраць нас выклікаюць толькі абурэнне. На ўласнай скуры давядзецца адчуць, што можа зрабіць прэзідэнт Лукашэнка. Гэта нагадвае 37-мы год. “Навіны” па тэлевізары немагчыма было слухаць. З нас зрабілі ворагаў народа, спрабавалі нацкаваць адных на другіх. З экрану не прагучала ні слова праўды. Гледачоў проста абдурвалі.

Васіль Каркотка, машыніст-інструктар 1-га класа: У сем’ях да гэтага часу баяцца новых рэпрэсій. Як толькі звоніць у дзверы, адразу першая думка — можа прыйшлі? Гэтага баяцца больш за ўсё.

Большасць звольненых маюць высокую кваліфікацыю, адпрацавалі ў мэтра па 11 гадоў. Цяпер, згодна з чымсьці распрадажэннем, іх ня хочучь браць на працу ў іншых арганізацыях, дзе патрэбныя такія спецыялісты. Прэзідэнт Лукашэнка дазволіў толькі “праўленчыя” работы ў калгасе. Атрымаўшы там станоўчую характарыстыку, былыя работнікі падземкі могуць працаваць па прафэсіі. “Калгаснік па-калгаснаму думае”, — так ацаніў такую ініцыятыву прэзідэнта адзін з машыністаў.

Ці варт было страйкаваць, улічваючы такія наступствы?

І.Канавалаў: Непрыемна на душы з-за таго, што з намі так абыйшліся. Мы вымушаны былі страйкаваць, бо так далей жыць немагчыма. Зарплаты і так не хапае, а калі яе затрымліваюць — хоць ідзі міластыню прасіць.

С.Раманчык: Зарплата машыніста з усімі даплатамі складала 2 мільёны 100 тысяч рублёў. У мінулым месяцы атрымалі каля 4-х мільёнаў, бо нам выплацілі грошы за тры месяцы. Прычым такі заробак быў толькі ў высокакваліфікаваных машыністаў, з вялікім стажам працы. Гэта добра, што страйкавалі, удалося разварушыць “асінае гняздо”.

А што думаюць звольненыя мэтралітэнаўцы пра тых машыністаў з Воршы і Баранавічаў, якія пагадзіліся заняць месцы страйкоўцаў?

С.Раманчык: Няхай гэты ўчынак застанецца на іхным сумленні. Кожны з іх меў права адмовіцца. Я б не пайшоў на гэта нават пад прымусам. Да мяне падыходзілі хлопцы з Баранавічаў і расказвалі, як гэта ўсё адбывалася. Ём казалі, што начальнік чыгункі тэрмінова вы-

клікае на нараду. Усіх пасадзілі ў аўтобусы, прывезлі ў Менск да мэтра і казалі, што цяпер гэта іхнае месца працы. Аднаму рабочаму, якому засталася два гадзіны да пэнсіі, пагражалі скарачэннем, калі той адмовіцца ехаць у камандзіроўку ў Менск. Думаю, некаторыя пагналіся за доўгім рублём, які так настойліва рэкламавалі на тэлевізары. Потым ім сорамна было глядзець нам у вочы, бо зразумелі, што выконваюць ролю штрайк-брахераў. І атрымалі за яе па паўтары мільёны.

В.Каркотка: Ём выдалі пасведчанні машыністаў мэтра. Нас навучалі гэтай прафэсіі па 9 месяцаў, неаднаразова прымалі іспыты, праводзілі інструктажы, мэдкамісіі. Прычым, кожны з нас нейкі час адпрацаваў на чыгунцы. А “навічкоў” навучылі за тры гадзіны. Як машыніст-інструктар заяўляю, што гэта немагчыма. Гэта ж патэнцыйныя забойцы.

Звольненыя мэтралітэнаўцы падалі на адміністрацыю заявы ў суд за незаконнае звальненне. Але ці можна спадзявацца на аб’ектыўнасць нашых судоў?

Я.Трацяцкі, машыніст: Ніякай аб’ектыўнасці няма. У любой нармальнай краіне людзей не арыштоўваюць без усялякіх санкцый на тры сутак, а судзьдзі не прыбавляюць яшчэ па 10—15 сутак. Суды ў нас прадажныя.

Усе мае суразмоўцы пагадзіліся на тым, што ўлады, душачы страйк, нафта стараліся запалохаць астатніх. Цяпер будуць ведаць, што іх чакаюць арышты, звальненні, беспрацоўе, беззаконне. Словам — працуй, бяры, тое, што даюць і маўчы.

Алесь ДАШЧЫНСКІ

СІМ

На здымку: менскі мэр Уладзімер Ярмошын уручае машыністам з Воршы, Баранавічаў і Масквы грашовыя прэміі і каштоўныя падарункі. Потым далі слова аднаму з узнагароджаных: “Мы прыйшлі помочь метрополитеновцам, которые заб... заблудились. Мы переступили через свою рабочую... м-м-м, короче, мы помогли товарищам, которые заблудились”.

За кітайскім мурам нам не ўратавацца

Як рухаюцца эканамічныя рэформы ў посткамуністычных краінах Усходняй Эўропы? Гэтай вельмі надзённай для Беларусі праблеме быў прысьвечаны сэмінары, які правёў у Горадні 25—26 жніўня менскі Незалежны інстытут сацыяльна-эканамічных і палітычных досьледаў. Апрача эканамістаў, на сэмінары былі запрошаныя прадстаўнікі мясцовых уладаў і партыйных функцыянары ад БНФ да ПКБ.

Рай для карупцыянэраў

Самым вядомым сярод удзельнікаў меўся быць наш галоўны банкір С.Багданкевіч, аднак напярэдадні яму давялося адбыць у Вашынгтон. Ягоную пазіцыю даваўся выклікаць дарадчыку В.Дашкевічу (кандыдату эканамічных навук). На думку апошняга, галоўным вынікам 1992—95 гг. было ўтварэньне ў Беларусі сітуацыі, пры якой сталі незваротнымі “рынкавыя пераўтварэньні на падставе прыватнай уласнасьці”. Калі Беларусь захавала свой сувэрэнітэт, рэфармаваньне эканомікі працягнуцца, не зважаючы нават на нежаданае ўладаў, якія змогуць толькі замарудзіць працэс. Чым, зрэшты, усе гэтыя гады яны і займаліся.

Сп.Дашкевіч лічыць немагчымым для нас “кітайскі шлях” у эканоміцы, гэтак прывабны для кіраўніцтва Рэспублікі Беларусь. Кітайцы грунтоўна сваю эканамічную мадэль на выключнай ролі адной партыі і адмове нават ад мінімуму дэмакратыі. У нас жа, не без іроніі зазначаў ён, такой партыі ўжо няма.

Выступоўца ў свой час браў удзел у складанні г.зв. “антыкрызіснай” праграмы прэзідэнта. Па яго словах, яна рабілася “сьпехам і абы-як”, і, наогул, усе ўрадавыя праграмы ў галіне эканомікі былі “безсэнсоўнымі ад самага пачатку”.

Што датычыць яшчэ нядаўна гучна рэкламаванай барацьбы з карупцыяй, дык яна мае пераважна палітычны, а не эканамічны мэты. Рэч у тым, што чым большы ўзровень дзяржаўнай уласнасьці і яе ўдзел у эканоміцы, тым лепшая глеба для прадажнасьці чыноўнікаў. Адзінае выйсьце — разьдзяраўленьне, прыватызацыя, якія ў нас, на жаль, усяляк тармозяцца вышэйшым кіраўніцтвам.

Залаты запас

Валютныя актывы нашай краіны роўныя 507 мільёнам даляраў і 2кг 885г золата. Дарэчы,

нядаўна яны былі значна меншыя. Тым часам мы маем замежных пазыкаў на 1,92 мільярда даляраў, па якіх даўдзецца неўзабаве выплаціць немалыя працэнты — 160 мільёнаў даляраў.

Сам С.Багданкевіч (зыходзячы з ягоных тэзісаў, прадстаўленых на сэмінары) мяркуе, што аніводная з чатырох частак антыкрызіснай праграмы не была выканана цалкам, а стабілізацыя нашай грашовай адзінкі ня мае надзейнага грунту. Прафэсар Багданкевіч робіць выснову: “Вышэйшыя эшалоны ўлады не зусім разумеюць вытокі крызісу беларускай эканомікі, ня маюць канкрэтных, этапных мэтаў і задач у эканамічным разьвіцьці”, а таксама не ўяўляюць новую ролю дзяржавы ў гэтай справе.

Ён зазначае, што “папулізм палітыкаў і непрафэсіяналізм кіраўнікоў прывёў да таптаньня на месцы, марнаваньня рэсурсаў і часу” і “люмпэн-папулісцкая практыка ўжо ўступіла ў супярэчаньне з законамі эканамічнага разьвіцьця”.

Старшыня Нацбанку прапонуе сваю “антыкрызісную” праграму. Адзначу толькі тры ейныя моманты. Падаткавыя зборы павінны дасягаць максімум 30—35% ад прыбыткаў. За год з лішкам, недзяржаўны сэктар трэба павялічыць у эканоміцы мінімум да 50%. Улады не павінны ўмешвацца ў справы прадпрыемстваў — дзяржаўных або прыватных, апроч выпадкаў, прадугледжаных законам. Але за гэтае ўмяшальніцтва яны павінны несці матар’яльную адказнасьць.

С.Багданкевіч перакананы, што за 5 гадоў сапраўдных рэформаў рэальныя прыбыткі тых, хто працуе, маглі б дасягнуць 5—6 тыс. даляраў у год.

Замест Бальцаровіча — Дэн Сяопін?

Самы плённы вопыт эканамічных рэформаў, ажыццэўленых у посткамуністычнай

краіне, у нас побач — у суседняй Польшчы. Іхны аўтар — Л.Бальцаровіч — прыязджаў нават у Менск. Аднак нашае кіраўніцтва, як вядома, цягне ў далёкі Кітай, да партыйнага рэфарматара, старога і нямолага сеньня, Дэн Сяопіна. Першым візітам А.Лукашэні ў далёкае замежжа была якраз паездка ў КНР.

Л.Злотнікаў, кандыдат эканамічных навук, які ўдзельнічаў у сэмінары, лічыць, што для беларускай бюракратыі “кітайскі шлях” прывабны, паколькі ён захоўвае за ёю пануючае становішча ў грамадзтве, а камандныя вышыні — у руках дзяржавы. Адначасова бюракратыя ператвараецца ў новую буржуазію. Хто ж адмовіцца ад такога добраахвотна?

Сп.Злотнікаў пераканаўча даводзіць, што кітайцы расчараваліся ў сваёй “кітайскай мадэлі”, пры якой пераважае дзяржсэктар. Высокія затраты і кепская якасьць прадукцыі (пра што мы таксама добра ведаем) змушаюць іх пераходзіць да рынкавых адносінаў у эканоміцы... Калі ж чынавенства захавала за сабой уладу і ўласнасьць (і ў Кітаі, і ў нас), рэформы расцягнуцца на дзесяцігодзьдзі — лаводле “лацінаамерыканскага” варыянту.

Зыходзячы з неэфэктыўнасьці кітайскай і беларускай эканомікаў, сп.Злотнікаў лічыць разьвіцьцё гандлёвых сувязяў паміж нашымі краінамі беспэрспектыўнымі. “Гэтая сітуацыя, — адзначае ён, — аналагічная той, што была ў 1990г., калі Кебіч і Назарбаеў прадвалі адзін аднаму збожжа, трактары. У жніўні 1995г. дзяржчыноўнікі КНР і РБ таксама вырашылі, што менавіта будуць прадаваць адна адной дзьве краіны. Відавочна, што гандаль па цэнах, вышэйшых за сусьветныя, ня пойдзе. А гандляваць па сусьветных — гэта сабе на страту. Таму цяпер Беларусь купляе збожжа ў ЗША, а не ў Казахстане”. Гандляваць увозіць павінны бізнэсмэны, а не палітыкі.

Сп.Злотнікаў таксама падкрэсьліў, што на шляху да эфэктыўнай эканомікі Кітай значна адстае ад нашых суседзяў і нават ад нас саміх, а таму нам няма чаму навучыцца ў кітайцаў. Як кажуць, ягоныя 6 словы — ды “богу” ў вушы...

Сяргей АСТРАЎЦОЎ

Новая хваля русіфікацыі

Сёлета ў Горадні захаваецца, напэўна, толькі адна цалкам беларуская школа. Што датычыць першых класаў, дык беларускіх сярод іх будзе ўсяго каля чвэрці.

Напачатку беларусізацыя школы ў нас распачалася вельмі актыўна (у параўнаньні з іншымі гарадамі краіны), бо яе падтрымалі гарадзкія ўлады. Дэпутаты гарсавету, напрыклад, прагаласавалі за тое, каб 3/4 усіх школаў былі беларускамоўнымі. Ідукацыйная праграма дакладна выконвалася да самага рэфэрэндуму.

Пасьля рэфэрэндуму адрасу пачалася новая хваля русіфікацыі. У шмат якіх беларускіх школах бацькам першакласьнікаў падсоўвалі ў якасьці ўзору заяву ў расейскі клас. Прычым прымалі заявы абыякавыя і нават варожа настроеныя да беларушчыны людзі. Прызвычае, ня да пакорлівасьці, з неразвытым пачуцьцём нацыянальнай годнасьці, бацькі выконвалі тое, што ім гаварылі.

У выніку, у Ленінскім раёне горада ў беларускія школы толькі 29% заяваў было паддзена на беларускамоўнае навучаньне, а ў Кастрычніцкім — усяго 16%.

Што датычыць прыхільнікаў беларускай школы, дык яны пасьля рэфэрэндуму доўга адчувалі разгубленасьць. Толькі ў жніўні пачалі хадзіць па кватэрах ды агітаваць бацькоў пе-

рапісаць заявы, аддаць сваіх дзяцей у беларускія класы. Вельмі многія згаджаліся, але далёка ня ўсе сабраліся схадзіць у школу, каб перапісаць свае заявы.

Вельмі разумна зрабілі муж і жонка Таперчыні, дарэчы, пэнсіянэры. Яны ня проста агітавалі, а прапанавалі бацькам узор заявы ў беларускі клас. У адной са школаў ім нават удалося дамагчыся, каб замест аднаго беларускага і двух расейскіх класаў стала колькасна наадварот. Заявы перапісалі нават расеец, украінец і немец. Адмаўляліся толькі адзінкі, сярод якіх была і адна настаўніца беларускай мовы з 16-й школы...

Напярэдадні навучальнага года сітуацыя найлепш выглядала ў чатырох школах: 5-й (93 заявы ў беларускія класы, 2 — у расейскія), 7-й (119—45), 21-й (117—46), 32-й (130—88). На жаль, цалкам на расейскую мову пачалі пераводзіць некаторыя 2—4 беларускія класы. У старэйшых класах, аднак, гэтага ня хочучь самі настаўнікі, якія ўжо прызвычаліся выкладаць па-беларуску.

Каб ратаваць сітуацыю, у горадзе ўтварыўся бацькоўскі камітэт беларускіх класаў. Зварот да бацькоў прынялі грамадзкія дзеячы Горадні. Яго таксама падпісаў старшыня аблсавету С.Домаха.

Сяргей АСТРАЎЦОЎ

Настаўнікі ідуць у афіцыянты

Дэфіцыт настаўнікаў замежных моваў у Наваполацку хутка значна павялічыцца.

Рэч у тым, што ў бліжэйшы час у горадзе пачне працаваць трохзорны гатэль, адміністрацыя якога абвесьціла конкурс на набор пэрсаналу. Галоўнае патрабаваньне — веданьне замежнае мовы. На 90 месцаў атрымана больш за 300 заяваў. Сярод канкурсантаў пераважаюць настаўнікі, лекары, інжынэры.

Васіль КРОКВА

БЕЛАРУСКІ ФОНД СОРАСА абвешчае конкурс сярод газет, часопісаў і інфармацыйных агенцтваў у межах праграмы “Мас-медыя”

Мэты конкурсу:

- вылучэньне найбольш перспектыўных газет, часопісаў і інфармацыйных агенцтваў, здольных працаваць у новых эканамічных умовах з выкарыстаннем самых сучасных арганізацыйных, інфармацыйных і камп’ютэрных тэхналогій;
- распаўсюджваньне ўдалага вопыту журналісцкіх калектываў;
- інфармацыйна-метадычная і фінансавая дапамога тым выданьням, якія здольны эфэктыўна выкарыстоўваць гранты.

Да ўдзелу ў конкурсе запрашаюцца цэнтральныя і рэгіянальныя сродкі масавай інфармацыі, якія спрабуюць пераканаўчы і рэалістычны праект уласнага разьвіцьця; якія не з’яўляюцца афіцыйным органам пэўных партый і грамадскіх рухаў, а таксама:

- зарэгістраваны ў афіцыйным парадку,
- выдаюцца на працягу не менш чым паўгода,
- з накладам не менш чым 3 тысячы асобнікаў,
- з аб’ёмам рэкламы ў кожным нумары не больш чым 40%.

Пераможцы конкурсу атрымаюць гранты на набыццё рэдакцыйнай тэхнікі або настольна-выдавецкага абсталяваньня, а таксама на інфармацыйнае забеспячэньне (падпіска на публікацыі мясцовых і замежных выданьняў і інфармацыйных агенцтваў, падпіска на электронныя выданні прэс паключэньне да электронных сетак, напрыклад, Relcom).

Праекты на конкурс падаюцца па форме, якую можна атрымаць у Беларускам Фондзе Сораса або ў Віцебскім і Гомельскім аддзяленьнях БФС. Заяўкі, пададзеныя не па форме, разглядацца не будуць.

Праекты дасылаюцца на адрас:

220027 г.Мінск, пр. Ф.Скарыны, 65, корп. 11А, пакой 517А, Беларускай Фонду Сораса, з пазнакай “на конкурс па праграме “Мас-медыя”.

Апошні тэрмін падачы заяўкі - 16 кастрычніка 1995 года.

У чыноўнікаў зьявілася нагода наведваць Пэкін

Беларускія жанчыны нарэшце могуць быць спакойнымі за свой нялёгкі лёс: вырашаць іхныя праблемы ўзяўся дарадца прэзідэнта, адстаўны палкоўнік С.Посахаў.

Менавіта яго адкамадзіравалі ў Пэкін на 4-ю Міжнародную жаночую канфэрэнцыю, якая пройдзе пад эгідай ААН і пачнецца 4 верасьня. Разам з ім паедуць у Кітай віцэ-прэм’ер Ул.Русакевіч і намесьнік старшыні Берасьцейскага аблвыканкаму Ул.Гетманчук. Каб мужчынам не было вельмі сумна ў далёкай азіяцкай краіне, у склад афіцыйнай беларускай дэлегацыі для раўнавагі ўключылі трох жанчын.

Адначасова ў Пэкіне будзе праходзіць Сусьветны форум недзяржаўных жаночых арганізацыяў. Удзел у ім будзе прымаць старшыня Беларускага жаночага хрысьціянска-дэмакратычнага руху Людміла Пеціна. У інтэрвію карэспандэнту СВА-БОДЫ яна, у прыватнасьці, адзначыла: “Сусьветная грамадзкаясьць надае вялікае значэньне гэтай канфэрэнцыі. Удзел у ёй прымуць звыш за 30 тысяч дэлегатак, якія спрабуюць і прымуць агульную платформу дзеяньняў, накіраваных на паліпашэньне становішча жанчын. Аднак наша дзяржава ня вельмі імкнецца рэальна палепшыць становішча жанчын. Тры гады таму быў створаны

камітэт па падрыхтоўцы да пэкінскай канфэрэнцыі з 16 чалавек. У яго склад увайшлі 11 мужчын з ліку высокапастаўленых дзяржаўных чыноўнікаў. Яны рыхтавалі нейкія праграмы, праводзілі “круглыя сталы”, але ўсё гэта адбывалася за зачыненымі дзьвярыма. Рабілася гэта таму, што праграмы існавалі толькі на паперы. Для канкрэтнага вырашэньня праблем у дзяржавы, як заўсёды, няма грошай. Тым ня менш, справядзачы перад ААН і іншымі міжнароднымі арганізацыямі заўсёды рабіліся акуратна. Беларусь такім чынам падтрымлівала імідж дэмакратычнай краіны — маўляў, у нас усё добра і праблемы вырашаюцца”.

Людміла Пеціна таксама нагадала, што ў 1993г. Савет міністраў прыняў пастанову аб “паляпшэньні становішча жанчын” і нібыта былі выдзелены грошы з бюджэту. Аднак гэтая пастанова засталася голай дэкларацыяй і згубілася недзе ў міністэрскіх кабінэтах.

“Вось і цяпер у нас не атрымалася адзінай нацыянальнай дэлегацыі на пэкінскі форум, — гаворыць Людміла Пеціна. — Мы ня толькі не знаёммыя з праграмай членаў дэлегацыі, але нават ня будзем ведаць адзін аднаго ў твар”.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

Нямецкае сьмецьце карыстаецца попытам у Беларусі

На ўскраіне Менска знаходзіцца невялікі офіс з трыма служачымі і некалькімі тэлефонамі. Адсюль прадаюцца аўтамабільныя шыны: новыя — са Злучаных Штатаў і карыстаныя — з Нямецчыны.

Нямецкія ўжываныя шыны каштуюць тут ад 10 да 15 долараў. Іх пастаўляе адна нямецкая фірма, назва якой захоўваецца служачымі ў сакрэце. Бізнэс разгортваецца ў “шэрай” зоне эўрапейскага права. Напрыклад, паводле нямецкіх законаў ужываныя шыны лічацца адыходамі (гэта значыць — сьмецьцем), таму іхні экспарт па Базэльскай канвэнцыі забаронены. Аднак беларускія ўлады не перашкаджаюць ўвозу гэтага хламу, бо рэдка які беларус можа дазволіць сабе купіць новыя шыны.

“Ня ўсё, што для немцаў сьмецьце, зьяўляецца сьмецьцем для нас”, — лічыць Вячаслаў Алешка, віцэ-дырэктар Беларускага навукова-дасьледчага экалагічнага цэнтру, былы намесьнік міністра па экалогіі, які адказвае за імпарт сьмецьця. Інакш кажучы: альбо дазваляць

ўвоз сьмецьця як імпарт старых шынаў, альбо абыходзіцца наогул без аніякіх шынаў. Гэткі ж прынцып распаўсюджваецца на іншыя імпарты ў “шэрай” зоне паміж “другаснай сыравінай” і сьмецьцем.

Сярод экспэртаў Беларусь лічыцца краінай з вельмі жорсткімі правіламі на ўвоз адыходаў, але адначасова вельмі лібэральнай у выкананьні гэтых правілаў. За апошнія гады здаралася так, што нават тым менскім фірмам, якія мелі дазвол ад беларускіх уладаў на імпарт заходняга сьмецьця, польскія ўстановы адмаўлялі прапусьціць гэтыя грузы праз сваю тэрыторыю. Напрыклад, у канцы 1993г. на нямецкай мяжы быў арыштаваны груз з масцікай, у якой ужо некалькі гадоў таму прайшоў тэрмін годнасьці.

Груз адправіла хімічная кампанія з Ольдэнбурга, атрымаў яго павінна была фірма “Виво” ў Менску. Па названым адрасе ў сталіцы знаходзіцца толькі маленькая кватэра ў жылым блоку... Паводле даведак польскіх інстанцый, пад экспартэрам хаваецца вядомы гандляр

сьмецьцем Харм Зібрандс, імя якога ўжо трапляла на старонкі газэт з прычыны нелегальных паставак атрутнага сьмецьця ў Заходнюю Украіну. Незадоўга да гэтага Зібрандс прад’явіў польскім установам дазвол беларускага Камітэта па экалогіі на пастаўку 140 тонаў фарбы, растваральнікаў, лакаў, бітумаў і чысьцячых сродкаў. Супраць дазволу выступала нямецкае Міністэрства аховы навакольнага асяродзьдзя. У беларускія ўстановы транспарт з названым грузам да сёньняшняга дня ня трапіў.

Лібэральныя беларускія правілы робяць Рэспубліку Беларусь прыцягальнай для заходніх гандляроў сьмецьцем. Пасьля таго як Польшча, а таксама краіны Балтыі ды Украіна зачынілі свае межы для заходняга экспарту сьмецьця, ахоўнікі навакольнага асяродзьдзя адзначаюць павелічэньне прытоку сьмецьця ў Беларусь і далей на Усход. Для Беларусі імпарт заходніх адыходаў зьяўляецца нават прыцягальным (асабліва, калі іх можна ўжыць яшчэ раз). Краіна ня мае амаль ніякай сы-

равіны, таму другасная сыравіна пажаданая нават тады, калі пры яе перапрацоўцы застаюцца адыходы. Гэтым карыстаюцца гандляры сьмецьцем. Андрэас Вэршторф, экспэрт Greenpeace па пытаньнях экспарту сьмецьця гаворыць, што “схема падману гандляроў сьмецьцем заўсёды аднолькавая: яны прапануюць тэхналогію пазбаўленьня ад сьмецьця і яшчэ на стадыі планаваньня пастаўляюць шмат атрутнага сьмецьця на месца, каб прымусіць партнёра чакаць невызначаны час абячанага спэцыяльнага абсталяваньня для зьнішчэньня сьмецьця”. Менавіта так гэта адбывалася на многіх беларускіх фірмах. У адным выпадку нямецкія ўстановы арыштавалі транспарт яшчэ на мяжы і ўзбудзілі сыьездзтва супраць нямецкіх спэкулянтаў. У другім выпадку беларуская фірма адправіла назад вялікую частку грузаў (14 000 тонаў пластмасавых адыходаў). Але 30 тонаў усё ж-такі засталіся ў Беларусі.

Клаўс БАХМАН,
нямецкі журналіст

Што пішуць пра нас на Захадзе

“Прэзідэнт Лукашэнка практычна ня верыць у эканамічныя і палітычныя рэформы”, — артыкул пад такім загалоўкам апублікавала ўплывовая нямецкая газэта *Frankfurter Allgemeine Zeitung*.

Аўтар артыкула — прафэсар усходнеэўрапейскай гісторыі Гамбургскага ўнівэрсітэту Франк Скальжэўскі — адзначае, што “заклікі з боку Нямецчыны да рыначных рэформаў запазьніліся. Лукашэнка хавае адсутнасьць хоць нейкага руху за ўсё новымі і новымі субсідыямі ў канцэрны, структура якіх сфармаваная ў старой савецкай эканоміцы”.

У артыкуле адзначаецца, што “Беларусь ніколі не імкнулася стварыць уласны нацыянальны твар і цяпер знаходзіцца на шляху назад да саюзу з Расеяй”. Аўтар таксама крытыкуе імкненьне Лукашэнкі сканцэнтраваньня ў сваіх руках усю ўладу.

Будучыня належыць незадаволеным

Пад уражаньнем ад выставы найноўшай электроннай тэхнікі ў Бэрліне

Дэвіз “Будучыня належыць незадаволеным”, які я вынес у заглавак гэтага артыкула, узяты са стэндаў кампаніі Philips на выставе ў Бэрліне, дзе на мінулым тыдні звыш за 700 вытворцаў прадстаўлялі сваю аўдыё, відэа і іншую электронную прадукцыю. Фірмы, вядома, па-рознаму дамагаліся ўвагі гасьцей выставы, у тым ліку і рознымі лозунгамі спрабавалі “дастукацца” да сэрцаў пакупнікоў. Я спэцыяльна запісаў гэтыя лозунгі і высветліў, што часцей за ўсё кампаніі выкарыстоўвалі слова “будучыня”. Прасцей за іншых зрабіла карэйская Sanyo, якая заявіла, што шлях у будучыню — гэта шлях разам з Sanyo. Але якой будзе гэтая будучыня, паўднёвыя карэйцы не казалі, і менавіта таму сьціплае філіпсэўскае “будучыня належыць незадаволеным” мяне ўразіла куды больш. Тым, што мяне быццам запэўнілі: маёй будучыня будзе настолькі, наколькі я незадаволены сёньняшнім днём, наколькі імкнуся зрабіць яго лепшым, наколькі я здольны дасягнуць гэтае мэты.

Але пагадзіцеся, тут мы падыходзім да велізарнай праблемы: наш грамадзкі сьветапогляд пабудавалі такім чынам, што крытычны настрой у ім займае нейкую нэгатыўную нішу. Той, хто незадаволены, у нас заўсёды церпіць страты. Вучань, які выказаў нязгоду з настаўніцай, атрымае, самае малое, двойку для прафілактыкі — “каб не выступіць”. Падначалены, які крытычна выказаўся ў бок кіраўніка, асуджаны на зьяўленьне ці разьвітаньне з кар’ерай. Палітык, які крытычна ацэньвае сітуацыю ў краіне — экстрэміст і г.д. Атрымліваецца, што ў нас больш камфортна адчувае сябе той, хто ўсім задаволены, нават калі ён стаіць па вушы ў г...

Вядома, што для нейкай міфічнай “стабільнасьці” гэта ня кепска, але для разьвіцьця грамадства — тупік. Калі б усе былі задаволены сьвечкамі, ніколі б Эдысон не вынайшаў сваю лампачку! І гэтак далей. Скажучы: незадаволенасьць пачынаецца ад гультайства, ніюць тыя, хто ня любіць працаваць... У пэўным сэнсе, канечне, правільна. Толькі лайдак мог дадумацца замацаваць выключальнік на сьцяне, працавіты кожны раз лазіў бы выкручваць лампачку. Але менавіта такія гультай сваімі вынаходніцтвамі і зьмянілі за нейкае стагодзьдзе ўсё жыццё чалавецтва — зрабілі яго больш камфортным, прыстасаваным да новых патрабаваньняў.

Тое ж самае павінна адбыцца ня толькі

з лампачкамі, відыкамі — кожная новая мадэль лепшая за папярэднюю — але і з мадэлямі грамадзка-палітычнага жыцця. Чым далей, тым мадэль павінна быць лепшай: Кепскае пазнаецца праз крытыку і адваргаецца ў выніку палітычнай барацьбы. Ці гэта дрэнна?

“Кепска!” — зноў і зноў кажэ чарговая група, якая атрымлівае ў нас ўладу. “Крытыка павінна быць канструктыўнай”, — тлумачаць яны, не разумеючы, што тым самым прызначаюць самі сабе, бо крытыка ня можа быць канструктыўнай, якая можа быць такім маслам, хлеб ці паветра. Вы зьелі хлеб, дыхнулі паветрам — вось і будзе нейкі канкрэтны вынік. Ня зьелі — нічога не атрымаецца, будзь той хлеб белым ці чорным, будзь яго бохан альбо толькі скібачка.

Незадаволенасьць дае імпульс да працы, але не сізіфавому перацягваньню камяняў, а працы накіраванай на пэўны вынік. І ён абавязкова будзе. Хто адваргае крытыку, хто адваргае незадаволенасьць як неабходную для разьвіцьця функцыю, той ніколі не атрымае добрага выніку. Дастаткова параўнаць дасягненьні Захаду з нашым рэгрэсам, каб у гэтым не сумнявацца.

Лепшыя рэчы — лепшае жыццё

Зусім ня мы самі вызначаем нашае жыццё, а тыя рэчы, якія нас абслугоўваюць. Зламаўся аўтобус — мы спазьніліся на працу, не зрабілі нешта важнае, паляліся з кіраўніцтвам, якое адмовілася накіраваць нас за мяжу на стажыроўку — мы не набылі новых ведаў, так і не сталі перспэктыўным “кадрам”. І цягнуць нам далей да пэнсіі на пасадзе малодшага намесьніка сярэдняга памагатага... Калі задумацца, згадаць сваё жыццё, то кожны з нас такіх “ланцужкоў” можа скласці шмат. І будзе мець рацыю. Як у Карнея Чукоўскага: рэчы помсыцца нам за тое, што мы пра іх не клапацімся.

Але мэта ня ў тым, каб толькі выціраць іх анучай ад пылу. Сваё жыццё трэба палепшыць, робячы лепшымі рэчы навакол. Калі ўсё стане крышачку лепшым, тады, і толькі тады жыццё стане больш удалым. Аўтобус не зламаўся — вы своечасова даехалі да працы, у вас цудоўны настрой, вас наведла добрая ідэя, вы прапанавалі яе кіраўніцтву, кіраўніцтва адкрыла ад зьдзіўленьня рот, вас прымецілі, вы хутка ўзначаліце аддзел, вы

станеце добра зарабляць! Чорт вазьмі, вамі пачне ганарыцца жонка!!! Уяўляецца, што пачнецца, калі такі імпульс даць усяму грамадзтву?

Каб тое, што я кажу не падалося байкай ці пустой фантазіяй, нагадаю ўбачанае на бэрлінскай выставе. Хутка тэлеэкраны будуць іншага фармату: у прапорцыі 16 на 9. Аказваецца, такі выцягнуты экран лепш успрымаецца нашым зрокам, які працуе ў гарызантальным рэжыме. Здавалася б, дробязь, але яна абвернецца тым, што чалавек каля экрану будзе менш стамляцца, захаве ўвагу, уратуе вочы. У наступным стагодзьдзі, калі людзі будуць праводзіць палову свайго жыццёвага часу каля экрану тэлевізараў, дысплеяў, кампутараў, гэты крок ацэняць як вызначальны для лёсу чалавецтва. Вядома, у пэўным сэнсе. Вядома, за паляпшэньне сваёй долі чалавецтву давядзецца заплаціць: пераход на новы фармат экрану запатрабуе стратаў. Але ў параўнаньні з пераходам на новую дзяржаўную сімваліку Беларусі гэтая трансфармацыя ўжо будзе не павялічваць, а памяншаць колькасьць праблемаў. І гэта толькі адзіны прыклад. Мы, у Беларусі, вымушаныя акружаць сябе рэчамі, якія нам не падабаюцца, у іх, за нашай мяжой, — такіх рэчаў становіцца ўсё менш. Вось яна — якасьць жыцця. Стан здароўя. Пачуцьцё годнасьці і сэнс гадоў, якія бягуць і бягуць, прыносячы каму адныя расчараваньні, а каму і задавальненьне.

Let’s make things better, — пад такім лозунгам прапанаваў працаваць кіраўнік Philips’a сп.Цімэр. Паказальна, што гэтыя словы можна перакласці і як “давайце рабіць лепшыя рэчы”, і як “давайце лепш рабіць рэчы”, і як “давайце лепшым рабіць усё нашае жыццё”...

Лепш давайце рабіць!

Пакуль, на жаль, з гуманнага лозунгу галандца Цімэра мы можам скарыстаць толькі такі “апэндыхс”: “лепш давайце рабіць!”. Не ўдалося “запусьціць” прадпрыемствы рэформамі, якіх не было, дык давайце прымусім рабочых працаваць. І прымусуюць: дырэктарам загадалі не скарачаць колькасьць рабочых, далару загадалі стаяць на месцы (хаця менавіта за валюту набывае наш экспартэр камплектуючыя для сваёй прадукцыі, якая ўсё даражэе), інвэстфондам загадалі не пачынаць працаваць на эканоміку, фондаваму рынку загадалі не нараджацца

ўвогуле. Той жа “Інтэграл” мог бы закласьці ў банку свае “цэхі-ангары”, каб узяць крэдыты ды абнавіць тэхналогію, якой ужо больш за 20 гадоў. Дык немагчыма ж! Прымуюць працаваць — хоць на склад.

Красамоўны прыклад такой палітыкі — наш славуты “Гарызонт”, якому ўжо наўрад ці падняцца з каленяў. “Кебі-чаўскія” крэдыты “Гарызонт” праеў, новых ніхто не дае, прадукцыя ўсё больш адстае ад сучасных патрабаваньняў, рабочыя жыюць тым, што крадуць дэталі ды робяць у хатах “самалалы”. Пачытайце калонкі аб’яваў у газэтах — там яны ўсе, нашыя перадавікі-тэлебэршчыкі, “залатыя рукі”. А “залатыя мазгі” ўцякаюць за мяжу ці проста пераходзяць на іншыя заробкі. Як сьцьвярджаюць дасьведчаныя людзі, інтэлектуальны патэнцыял “Гарызонта” згублены больш як на палову, а тыя вынаходнікі, якія засталіся, варацца ва ўласным саку, вынаходзяць ровары.

Няма чаго казаць, што ў Бэрліне нашага “Гарызонта” і блізка не было. Ды і што ён там выставіў побач з той жа 28-й мадэлью Philips, прызначанай у 1995 г. лепшай, а цяпер ужо дэманструецца яе шырокафарматная версія!

Канечне, можна падняць мытныя пошліны, пасьля чаго кошт тэхнікі, якая карыстаецца попытам ва ўсім сьвеце, стане ўдвая вышэйшым за заводскую цану. Што ў нас і зрабілі. Але хто выйграў ад таго, што нашага сярэдняга пакупніка адрэзалі ад якасных рэчаў і прымуюць карыстаюцца “дэрымом”, няхай і зробленым дома? “Гарызонт” выйграў? Нешта ня бачна гэтага выйгрышу. У такіх “спрыяльных” умовах ня тое што на заходні рынак ня выйдзеш, але і свой канчаткова згубіш.

Рэчы, што вакол нас, робяць нас саміх такімі ж. Мы застаемся той жа якасьці, што і гэтыя рэчы. Прабачце, але гэта такая нізкая якасьць, што мы нават не разуме-ем сэнс слоў Let’s make things better.

Але ўсё-ж такі: Let’s make things better!

Алег ГРУЗЬДЗІЛОВІЧ

ПЕЧАТИ И ШТАМПЫ

любой сложности

ВИЗИТНЫЕ КАРТОЧКИ
деловые и престижные

(0172) 200-754 в Минске
(0222) 22-23-49 в Могилёве
(02161) 3-27-59 в Орше

Дачнікі

Маем на ўвазе зусім ня чэхаўскі тып дачніка, калі сярод садоў, насычаных пахамі бэзу і чаромхі, прагульваліся млявыя паненкі і іхныя рэспэктабельныя кавалеры.

Маё журналісцкае натхненне акрыляе энтузіязм сучаснага беларускага “гома дачніка”, які штурмуе кожны выхадны з вёдрамі і торбамі прыгарадных электрычкі.

Нам сонца ня трэба, нам дача сьвеціць

Што робіць дача з людзьмі? Чаму індывід, атрымаўшы свае соткі, становіцца зусім іншым чалавекам? Што прымушае людзей зарабляць на градах рэўматызм, нэрвовыя зрывы, зьянячаныя пустазельем рукі?

Ідэялогія дачніка ўнікальная па сваёй прастаце і па сутнасці складаецца з аднае сакрамэнтальнай фразы: “Рабіць трэба!” “Гома дачнікус” упэўнены, што адпачываць на участку проста непрыстойна, і імкнецца давесці гэта ўсім сваім сваякам і знаёмым. Няшчасныя плячэ сатак засланілі для большасці іхніх уладароў усё астатняе жыццё — тэатры, кіно, прагулкі з дзецьмі на выхадных, выезды “на прыроду” засталіся недзе там, у далёкім “пераддачным” жыцці. Дачны фанатызм авалодаў прадстаўнікамі самых розных сацыяльных групаў — яму аднолькава падудадныя міністры і рабочыя, журналісты і інжынеры.

Дзеля справядлівасці трэба адзначыць, што адпачываць на участках немагчыма і па чыста аб’ектыўных прычынах. Садова-агародныя калоніі апошніх гадоў называюць “дачнымі гарадкамі” чыста па недарэчнасці, бо па сутнасці — гэта купкі абывацкіх панатыканых пасярод поля домікаў. Аб якім-небудзь кінатэатры, танцах ды іншым не даводзіцца і марыць. Бліжэйшы культурны цэнтар — прыгарадная электрычка. Да таго ж многія ставяць дачы, “нягледзячы ні на што” — інакш кажучы, ня маючы ні машыны, ні грошай. Ды і на самім участку няма дзе нават прылежчы, бо кожны лічыць справай гонару не пакінуць на зямлі аніводнага “чыстага” месца. Першапачатковая ідэя дачы — месца для загарадняга адпачынку — даўно дыскрэдытаваная і завісла горкай насмешкай над панурымі сучаснымі “садаводамі-аматарами”.

Вялікая сацыялістычная дыверсія?

Часам складаецца невынішчальнае ўражанне, што прышчэпленне нашым людзям дачнага наркатыку было ажыццёўлена камуністычнымі ўладамі наўмысна з мэтай пагазнення палітычнай актыўнасці насельніцтва. Па сутнасці, з пункту гледжання нармальнага жыцця, нашы дачы адразу выдаюць сваю непаўнацэннасць. Жыць там, акрамя некалькіх летніх месяцаў, фактычна немагчыма, бо ацяпленне, гарачае вады ды іншыя “зручнасці” не існуе. Між іншым, з вышыні сённяшніх рэалій дачы не ўяўляюць вялікай матэрыяльнай каштоўнасці — бедным яны не па кішэн, а багатыя ставяць сабе катэджы. (Дадамо, што ў 80-я гады давалі звычайна па 4–5 сотак, і былі сур’ёзныя абмежаванні пры пабудове дома — так што цяпер за такую дачу з такім участкам цяжка дастаць нават 2–3 тысячы даляраў). Для адпачынку, як я ўжо казаў вышэй, ніякіх умоваў таксама няма. Фактычна застаецца толькі адно — працаваць, робячы вялікую паслугу нашай калгаснай сельскай гаспадарцы.

Сапраўды, рукамі дачнікаў улады вырашаюць харчовую праблему, адсоўваючы на няпэўны тэрмін рэфармаванне калгаснага ладу. У той час як у цывілізаваным сьвеце сельскай гаспадаркай займаюцца 6–10 працэнтаў насельніцтва і без праблемаў кормяць свае (ды іншыя) краіны, у нас з улікам дачнікаў у працэс здабывчы ежы ўключаны амаль кожны другі жыхар Беларусі.

Ёсць нешта ўбога-сацыялістычнае ў дачным шаленстве — немагчыма ўявіць сабе заходнюю сям’ю, якая ўвесь свой ўік-энд корпаецца на гародзе. Ды што заходняя — нават у нашых былых братоў па “лагеры” каля домікаў

убачыш толькі прыгожы кветнік, максімум — сад альбо вінаграднік. Прынамсі, у Чэхіі і Вугоршчыне гарадоў каля дамоў амаль ня знойдзеш. Па сутнасці, наша дача-клонініцтва зьяўляецца настолькі ўнікальнай рэччу, што замежнікі яго нават не перакладаюць. Так і пішуць — dacha. Ну не назавеш жа гэта вілай ці заградным домам?!

Новае пакаленне... не выбірае дачу

Народжанаму ў горадзе маладому чалавеку не зразумець зацятасці сваіх “старых”. Большасць сённяшніх гараджан Беларусі — былыя сяляне альбо дзеці сялян, і зямля для іх з часу ўсіх голадаў і войнаў генэтычна ўяўляецца амаль адзінай карміцелькай. Маладыя ўжо глядзяць на яе без залішняга містыцызму — як на сродак вытворчасці і прадмет куплі-продажу.

Да таго ж сучасных маладых зусім не спакушае магчымасць прысвечыць градам усе выхадныя ў той час, калі існуе процьма нашмат больш цікавых і карысных заняткаў. “Я за гэты час зараблю намнога больш за ўсе вашыя памідоры”, — канфлікт пакаленняў праяўляецца часам у такой своеасаблівай форме. Перад “дзецьмі” надта выразна паўстае прыклад “бацькоў” з іхнімі балачкамі, скандаламі і страчанымі адпачынкамі, што назаўжды адбівае жаданне мець калі-небудзь уласны гарод. Увогуле, новае пакаленне дачамі фактычна не цікавіцца, адназначна бярэ курс на катэджы.

Кожнаму трэба чым-небудзь ганарыцца...

Тлумачэнне “дачнага фэномэну” знайсці, на маю думку, ня вельмі складана. Садовы ўчастак — гэта савецкі суратат (г.зн. няпоўны, недастатковы заменнік) прыватнай уласнасці, якую нашы людзі пакуль што пераважна ня маюць. Калі назіраеш за добраахвотнымі вязнямі “дачных папраўчых устаноў”, то хочацца смяяцца ў твар тым, хто заяўляе, нібыта наш народ ня ўмее працаваць. На гарадах высьвятляецца, што многія з нас — самыя сапраўдныя “працаголікі”, тут знаходзіць выйсьце ўласцівае нашаму народу надзвычайная энэргія — тое, што называюць двухжылнасцю.

Пры гэтым, на маю думку, існуе відавочная заканамернасць — самымі зацятымі, безагляднымі “гома дачнікусамі” становяцца тыя, каму не ўдалося значна праявіць сябе ў чым-небудзь іншым. Толькі тут, на дачы, яны маюць магчымасць рэальна памацаць канкрэтны плён сваёй працы, праявіць свой творчы падыход, параўнаць з суседзямі свой талент. Урэшце чалавеку трэба чым-небудзь ганарыцца: альбо сваёй апошняй аповесцю, альбо ўдалай угодай на мільён даляраў, альбо лепшым на ўсім узгорку ўраджаем сліў. Жыццёвы досвед пераканаў мяне, што большасць людзей, якія рэальна заняты любімай справай, ставяцца да “дачнага прыгону” даволі індывідуальна. Дарэчы, каля шыкоўных катэджаў, якія абляпілі наваколле нашых гарадоў, амаль немагчыма знайсці хоць які-небудзь намёк на агароды — багатым яны непатрэбныя.

Канешне, многія “гома дачнікусы” сталі такімі не ад добрага жыцця — іх выштурхнулі ў абдымкі гарада нашыя цэны. І натуральна, што для пэнсіянэраў дача зьяўляецца лепшым прыкладаннем іхняй жыццёвай актыўнасці. Але я ніколі не зразумею працаздольных людзей, якія заяўляюць, што аддаюцца агароду “ад беднасці”. Вядома ж, праца на трох работах, гандаль на рынку альбо паездкі на Захад за аўтамабілімі ў нас не шануюцца, затое корпаньне на градах зьяўляецца самым пачэсным заняткам.

Гордыя словы беларускіх гаспадынь “са свайго гароду!” маюць, відаць, асаблівы сэнс у грамадстве, дзе пераважная большасць людзей ня могуць сказаць “са сваёй крамы!”

Віталь АСІПОВІЧ

Улады вырашылі, што бібліятэка ў вёсцы непатрэбная

Прэзідэнцкі ўказ аб скарачэнні кіруючых кадраў у сфэры культуры, адукацыі і аховы здароўя, выдадзены сёлета 12 ліпеня, прывядзе да закрыцця на вёсцы большасці культурных устаноў.

Пад скарачэнне трапляюць людзі, пасада якіх пачынаецца словам “загадчык”. У райвыканкамах вырашылі скараціць, напрыклад, загадчыкаў сельскіх бібліятэк і клубаў. Але рэч у тым, што ў гэтых клубах і бібліятэках іншых супрацоўнікаў, акрамя загадчыкаў, даўно ўжо няма. Аклады ў іх сёння вельмі невялікія, ня кажучы ўжо пра тое, што большасць загадчыкаў сельскіх клубаў працуюць толькі на палову стаўкі. І кожны з іх, як той казаў, і швец, і жнец, і на дудзе ігрэц, бо апроч сваіх, ім даводзіцца выконваць абавязкі музычных кіраўнікоў і нават прыбіральшчыкаў.

А можа і сапраўды непатрэбныя вясковыя бібліятэкі, у якіх няма грошай, каб купіць новыя кнігі ды падпісацца на газеты? Раённыя аддзелы культуры атрымліваюць мізэрныя грошы, на якія можна набыць хіба толькі клавішы для баяна. Цяжка і самім вясковым. Большасць з іх ужо ня можа падпісацца на прэсу. Шмат дзе пазачыніліся пабытовыя пункты, дзіцячыя сады, якія калгасы больш ня ў стане ўтрымліваць, нават паштовыя аддзяленні. Цяпер ня стане клубаў і бібліятэк.

С.А.

У запарку голадна

Адзіны на ўсю Беларусь заапарк знаходзіцца, як вядома, у Горадні. Там працуе каля 50 чалавек, якія зарабляюць мізэрныя грошы (рабочым — ад 110 да 200 тыс. рублёў, службоўцы маюць крыху больш). Абласны абкам работнікаў культуры разам з дырэкцыяй заапарку накіраваў ліст прэм’ер-міністра М.Чыгіру, у якім просяць дапамогі.

Заснаваны ў 1927 годзе, заапарк мае сёння больш за 3000 экзэмпляраў з 280-ці відаў жывёльнага сьвету з усіх кантынэнтаў. Утрымаць і пракарміць такую колькасць экзатычных жывёлаў, птушак, паўзучых і рыб вельмі цяжка. Аднак заапарк больш як на 40% акупляе сябе.

Супрацоўнікі заапарка пакутуюць ад бюракратычных мэтамарфозаў. З аднаго боку ім скасавалі прэміі, бо іхная арганізацыя — бюджэтная. З другога боку, яна часткова самаакупная, таму пасады і прафэсіі супрацоўнікаў ня ўнесеныя ў спіс тых, каму належыць аплата за стаж працы. У выніку гэтага, людзі ня могуць разьлічыцца за жыллё, падрыхтаваць дзяцей да школы, некаторыя фактычна галадаюць. У калектыве, між іншым, ёсць мнагадзетныя сем’і (некаторыя маюць па 6—10 дзяцей). Праца ў заапарку цяжкая, небяспечная. Паспрабуй накармі тыгра, даглядзі кракадзіла або вымыў слана... Работнікі заапарка патрабуюць ад прэм’ер-міністра павысіць зарплату.

А.А.

Што рабіць з мядзведзіцай?

Вядомы магілёўскі прадпрымальнік А.Аношкін, уладальнік гандлёвай фірмы і казіно, выступіў з ініцыятывай стварэння гарадка заапарку.

Ён нават ужо набыў мядзведзіцу. Але пакуль ні гарадзкія ўлады, ні калегі-камэрсанты не падтрымалі ініцыятывы сп.Аношкіна. Цяпер прадпрымальнік думае, што рабіць з мядзведзіцай.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

И ТЫ ПОБЕДИТЕЛЬ!

ПЕЙДЖЕРЫ NEC - это:

- в 10 раз более объемная память (230 сообщений длительностью до 2000 знаков)
- встроенный порт RS 232 для передачи данных в компьютер
- электронный секретарь
- хранение информации по каталогам
- 14 звуковых сигналов
- русский и английский язык одновременно

64-64-12

ДАЛЬНОСТЬ НАДЕЖНОСТЬ СТАБИЛЬНОСТЬ

21A VICTORY

М ■ ▲ ▼ NEC 10P

АГЕНТСТВО НЕДВИЖИМОСТИ

ЭВКАЛИПТ

(0172) 768-856

КУПЛЯ ПРОДАЖ КВАТЭР

АБМЕН (РАЗЪЕЗД) ПРЕСТЫЖНЫХ КВАТЭР У ЦЭНТРА

ВЫКАНАЕМ

электромонтажные работы.

АКАЗВАЕМ

послугі ў камэртацыі.

Тэл. 62-48-57

Арганізацыя прадзе і купле:

- Шыны: 320 x 508R; 300 x 508R; 280 x 508R; 260 x 508R; 240 x 508R; 8.40 x 15R;
- Медыкаменты: адрэналін у ампулах;
- Стэрылізатары ГР-103М

Тэл. 62-58-13, 25-58-83

НАДРУКУЕМ

1 000 КОПИИ

КОМПЬЮТЕРНАЯ НАПЕЧАТКА

1000000 1 23 1000

(0172) 27 83 75

Сергей ДУБАВЕЦ

ВАРЯГИ

... И тогда Лукашенко изгнал из президентского дворца местных правителей и пригласил на их должности заморских специалистов — полковников и контрразведчиков всяких, а также других местных, обиженных разумом и карьерой. Они же, неблагодарные, потом его самого и сгубили...
Евангелие от лукавого

МЕСТНЫЕ И СОЮЗНЫЕ

Еще в советские времена в каждом республиканском ЦК негласно соперничали представители двух политических ориентаций: местнической и всесоюзной. Первые обеспечивали “фасад” национальной республики, продвигали “своих”, по-отечески увещевали ершистых националистов. Вторые проводили политику обезличивания и унификации, ожидая повышения куда-нибудь в Свердловск и вели себя словно армейские политруки. Первых отличала близость к интеллигенции, предчувствие того, что есть ценности более вечные, чем марксизм-ленинизм, а также способность “оттаивать” в окружении своих деревенских свояков. Вторые обладали либо пролетарским (всесоюзным) либо юдофобским (“истинно-русским”) сознанием и либо сходу “решали” сложные гуманитарные вопросы, либо брезгливо отмахивались от них. Впоследствии, уже при Горбачеве, из первых созрели гроздь национал-коммунизма, тогда как вторые скорее разоблачались, не чувствуя угрозы господству собственного типа власти.

Развал СССР стал победой объединенных первых над разобщенными вторыми. Вторые бросились хаотично инспирировать какие-то интерфронты, но было уже поздно. И когда национал-коммунисты Прибалтики, Молдовы, Закавказья приступили к созданию независимых государств, Беларусь превратилась в отстойник поверженных там интерфронтов. Все эти нашкодившие “у себя” рижские и виленские омоны, изгнанные гэбисты, профессора-пропагандисты, секретари ЦК, масса рядовых “интервов” — оказались у нас.

Здесь эта мутная волна органично влилась в поток мигрантов из всего бывшего союза, поток, в котором можно разглядеть то черноволосые банды кавказских мафиози, то тибетейки большой семьи таджикских беженцев, не имеющих права на белорусское гражданство, но упорно осваивающих выселенные чернобыльские территории; то седые стрижки армейских пенсионеров, традиционно любящих селиться в нашей тихой заводи (а не там, откуда призывались), то плечи молодых дельцов от политики, бизнеса и безопасности. Последние — прибывшие “из СССР” гэбисты — особенно полюбились президенту Лукашенко. Именно эти люди и стали сегодня формировать новую белорусскую элиту.

Почему у нас произошло не то, что у всех? Потому что ко времени развала СССР национал-коммунисты в Беларуси не успели объединиться, как, впрочем, не возникло и никакого интерфронта. Но время шло, и пока наши разрозненные национальные силы надрывали голоса в парламенте, так и не выкричав гарантий независимости, маятник истории пошел в обратном направлении, работая уже снова на коммунистов и панславистов, подхватывая и раздувая микрогруппы типа “Белой России”. То есть с приходом Лукашенко у нас произошел обратный процесс — победа укрупненного за счет других республик интерфронта над невзрачившим национальным движением, над национал-коммунистами.

Из новой власти выпали бывшие компартийные функционеры — шеф МИД Кравченко, представитель Беларуси в ООН, а затем замминистра культуры Буравкин, посол в Польше Таразевич... Уже несколько лет готовится к отставке и.о. министра культуры Бутэвич. Не вписываются в новый пошиб власти председатель Нацбанка Богданкевич и премьер-министр Чигирь. Стоит вспомнить и ближай-

ших соратников Лукашенко в его президентской кампании, которых уже нет рядом с ним — Булахов, Федута, Гончар... От оставшейся команды всех названных отличает либо интеллигентность, либо “здешнее” происхождение, а также то, что их биографии известны журналистам.

За всеми этими произошедшими и предполагаемыми уходами отчетливо просматривается система отбора, принципы соответствия. На смену “ушеляцам” приходят люди либо приезжие, либо по сути своей всесоюзные, ничьи.

Из местных Лукашенко оставляет либо тех, кто очевидно глупее его, либо ожесточенных белорусоедов и русотяпов. Приезжие могут быть и поумнее президента, но сравнение в этом случае представляется некорректным. Он — пригласивший хозяин.

Новый групповой портрет будет выглядеть так: среди нескольких бывших штирлицев в центре — один “из местных” Александр Лукашенко. Серым фоном — невыразительные лица каких-то аборигенов. Интерьера нет и не может быть. Нет адреса, нет страны. Всё условно.

Если в одном месте и в один час собрать всех политиков, ушедших из властных структур за время правления А.Лукашенко, — получится вполне однородный групповой портрет — наглядная иллюстрация того, что в Беларуси происходит не только смена правящих элит, но и формирование совершенно иного типа власти.

Между прочим, на примере кадровой политики отчетливо виден основной принцип деятельности президента (не архитектора-стратега, но рефлекторного тактика): исходит из объективных процессов. Формируемая им власть действительно вполне соответствует той бесконтрольной демографической стихии, которая захлестнула Беларусь. Лукашенко пробует воплотить в жизнь собственный популистский лозунг о народе как субъекте политики. Звучит, конечно, хорошо, но ведь по сути это — буквально воспринятый перевод латинского слова “демократия” — не значит ровным счетом ничего, кроме абсолютной стихии. И если вся роль власти сводится лишь к обузданию неудобных пережестов этой стихии, а не к строительству хоть какого-нибудь государства и сообщества, то стихия в конце концов сожрет “объективно” порожденную ею власть. На то она и стихия.

Начав как человек, “избранный большинством”, Лукашенко вынужден постоянно сужать это свое “большинство”, из которого выпадают то “националистическое отребье”, то директоры заводов, то свободные профсоюзы... Уже в ситуации с забастовкой на метро президент фактически заявил, что смотрит на народ жестко избирательно. Все, кто заявляет о своих правах или о несогласии с ним — не его народ.

На смену местным в команду Лукашенко приходят небелорусы. На этом не следовало бы акцентировать внимание (у нас действительно все нации равны), если бы все эти Посоховы, Заметалины, Латыповы, Акуловы, пишущие для президента “его слова”, не занимали откровенно антибелорусскую позицию.

КОЛЛАБОРАНТЫ И ОККУПАНТЫ

В советские времена существовали неписанные правила “фасада” национальной республики. Например, первым секретарем должен был быть белорус, так или иначе финансировалась национальная культура, народным поэтом Беларуси не мог стать русскоязычный... И хотя за “фасадом” шла интенсивная руссификация (в городах не осталось ни одной белорусской школы), неписанные прави-

ла сдерживали наступление счастливой години слияния всех и вся “в едином русском море”. Теперь же, когда “фасад” разрушен вместе со своими правилами и на пост министра культуры прочат то ли артиста Гостюхина, то ли профессора Акулова, у нас непременно появятся народные русскоязычные поэты типа Бронислава Спринчана, особенно усердствующего сегодня на ниве агитпропа. (Интересно, правда, как на это отреагирует московская литературная пресса.)

Смена элит вызвана сменой самого знака власти. С точки зрения стандартной терминологии реального национального государства (будь то большая Франция или маленькая Эстония) национал-коммунисты были коллаборантами, сотрудничали на своих постах с марионеточной администрацией. Можно, конечно, “усложнять” понятия (мол, был ли бээсэсэровский режим марионеточным или только лишь “не совсем самостоятельным” и т.д.), но в конечном счете это ни к чему не приведет. Национальное государство — либо есть, либо его нет. Для половинчатых форм и придумана

стандартная терминология — режим марионеточный, колониальный, оккупационный... Специфических белорусских форм коллаборанства или независимости не может быть точно так же, как не может быть, например, белорусских прав человека. Права человека либо есть, либо их нет, по общим для всех признакам.

Так вот, сегодня наши национал-коммунисты теряют свои посты, а на их место приходят фактические (по общепринятым признакам) оккупанты. Для безусловно циничных национал-коммунистов переход в новую элиту — это последний барьер цинизма, требующий полного отречения от своих самых сокровенных национальных чаяний. Вот почему не полезли на этот барьер ни Таразевич, ни Буравкин. Вот почему никак не взберется по нему бывший инструктор ЦК Бутэвич, зависший между собственной человеческой природой и номенклатурным расчетом. С другой стороны, легко взялся этот барьер вернувшийся из Москвы бывший заведомо ЦК Антонович и отчаявшийся получить звание народного писателя Чигринов. Эти — уже в пропагандистской обойме президента. Интерфронт победил.

В такой ситуации сотрудничество с властью, не оставляющей шансов для тайных намерений, теряет смысл. Коллаборанство становится невозможным. По крайней мере в таких размерах, чтобы воссоздать национальный официоз — привычный бээсэсэровский “фасад”. А для возведения какого-то иного “фасада” какой-то иной Беларуси у власти нового типа нет ни мировоззренческого посыла, ни своих коллаборантов, ни элементарного желания. У “всесоюзных” людей совершенно иные интересы, жертвой которых на каком-то этапе станет и сам президент Лукашенко, от которого так же потребуется восхождение на барьер цинизма, — тогда, когда придется выбирать между воплощением в жизнь наработок своего окружения (той же юдофобии, например) и собственным креслом, стоящим на имидже “человека из народа”, так как народу глубоко чужды фундаментальные расистские идеи.

Этот всенародный избранник еще что-то говорит о белорусской мове и даже на белорусской мове, он еще идет к гробу

народного поэта Максима Танка... Но что там, у гроба, будет делать Урал Латыпов? Или Титенков? Или Заметалин?..

БАРЬЕР ЦИНИЗМА

Итак, Лукашенко погибнет от цинизма собственного окружения. Возможно, могильщиком президента станет опытный в таких делах полковник Заметалин, человек ниоткуда, ближайший сотрудник Кебича в его борьбе за президентство против Лукашенко, а сегодня — ближайший человек Лукашенко. Именно Заметалин стал в белорусской политике символом цинизма новой власти: нет ничего постоянного и святого, есть только выгода маневра, все покупается и продается.

Избиение депутатов ВС, антибелорусский референдум, изорванный Титенковым белорусский национальный флаг, мальчики для мусульманского гостя, демонстративное награждение штрейкбрехеров в метро... Перед нашими глазами выстраивается целая антология циничных деяний, способных вызвать отвращение к политике вообще. Однако попробуем понять, что же движет властью нового типа, от которой сегодня зависит судьба нашей страны и нас самих.

К сожалению, нынешняя “свобода печати” в Беларуси не позволяет журналисту собрать “объективки” новой элиты и вычислить общий процент приезжих, “интервов” и гэбистов, втихую сохраняющих российское гражданство. Но нет сомнения, что это именно для их спокойной жизни закупается в центре Минска “элитарное” жилье, именно для них тотально русифицируются белорусские школы и проводятся референдумы за сближение с их бывшей родиной. Молодые саратовские и челябинские службисты, мыслившие свое восхождение в непосредственной связи со всесоюзной ротацией, именно эту ротацию подразумевают под сохранением связей и интеграцией с Россией. В самом деле, кому еще у нас так уж необходимы открытая восточная граница или двойное гражданство? Только двум категориям жителей: делающим на востоке либо свой частный бизнес, либо “всесоюзную” карьеру. И те и другие ничем не привязаны к нашей земле, а значит не несут никакой ответственности за ее будущее. Тем не менее, именно такие люди сегодня у нас — власть.

И это не пустые слова. После открытия восточной границы прошло уже достаточно времени, чтобы убедиться: ни предприятиям, ни колхозам, ни государствам эти двери без звонка ничего, кроме убытков, не дали. Потому что проблема “разорванных экономических связей” лежит не в плоскости границ и уничтожения атрибутов собственной государственности, а в плоскости реформ, которые в Беларуси не только отстали от российских, но и двинулись вспять. Теперь становится более понятно, чьи интересы в результате референдума удовлетворились вполне. Это интересы власти нового типа.

“ПЕРСПЕКТИВА”

Когда остатки национал-коммунистов окончательно сползут с барьера цинизма вниз и интерфронтальная (оккупационная) власть стабилизируется полностью, то уже в ней самым обозначится разделение на два лагеря и начнутся разборки между приверженцами СССР (пролетарскими интернационалистами) и радателями великой империи (панславистами, основной лозунг которых: “Бей жидов и коммунистов!”). Раскол пройдет по середине сегодняшнего симбиоза обоих этих направлений — по Лукашенко. Расизм и российский монархизм (Джохар Дудаев объединил эти два понятия в одно — “россизм”) станут его непреодолимым барьером цинизма, и Лукашенко исчезнет, вычеркнутый из политики варягами, которых сам же и пригласил. После этого начнется властная чехарда всех этих Заметалиных, Титенковых, Латыповых — по типичному латиноамериканскому сценарию бесконечных малозначительных переворотов и переделов власти между мелкими группками полковников-хунтарей за право “посидеть”. Если не произойдет открытого внешнего вмешательства, то именно так будет выглядеть сценарий на завтра, который сегодня пишет власть нового пошиба.

Забастовщики будут разбегаться при виде тяжелых машин, груженых омоном. Оппозиционеры будут час от часу убирать свои помещения после очередных погромов. Все остальные будут есть бананы...

<div><div>Панядзелак</div><div>4 верасня</div><div>Беларускае тэлебачаньне</div><div>17.00 Тэлебачаньне — школе</div><div>17.30 Усе пра ўсе</div><div>17.50 Мультифільм</div><div>18.00 АТН, Бі-Бі-Сі, Сі-Эн-Эн</div><div>18.45 Тэлеанонс</div><div>18.50 Музычны антракт</div><div>19.00 На добры лад</div><div>19.20 Прэс-імпраза</div><div>20.00 Пратакол</div><div>20.20 Спартовы тэлекур'ер</div><div>20.40 Калыханка</div><div>21.00, 23.00 Навіны</div><div>21.30 Музычны антракт</div><div>21.45 Вяртыкаль. Пошта прэзідэнта</div><div>22.15 Беларускі дом</div><div>22.55 Пад купалам Сусьвету</div><div>23.15 "Не сьпіліся характары...", м/ф</div></div>	<div><div>ОРТ</div><div>5.00 Тэлераніца</div><div>8.00, 11.00, 14.00, 23.35 Навіны</div><div>8.20, 17.20 "Трапіканка"</div><div>9.10 Поле цудаў</div><div>10.00 Чалавек і закон</div><div>10.25 Тэлеэмуары</div><div>11.20 ТРК "Мір"</div><div>12.00 "Месца сустрэчы зьмяніць нельга", м/ф, с. 1</div><div>13.05, 15.00 Мультифільмы</div><div>13.20 Іваноў, Пятроў, Сідараў...</div><div>14.20 Сем дзён спорту</div><div>15.25 Зорны час</div><div>16.05 "Элен і хлопцы"</div><div>16.30 Тэт-а-тэт</div><div>17.00, 20.00 Час</div><div>17.10 Час пік</div><div>18.35 Агладзі малодня</div><div>19.00 Мы</div><div>19.45 Добрай ночы, малышы!</div><div>20.55 Сустрэча з А.Салжаніцыным</div></div>	<div><div>21.10 "Гіганты другой сусьветнай"</div><div>22.05 Варсіі</div><div>22.25 Футбольны агляд</div><div>22.55 "Загадкі гісторыі"</div><div>Канал "Расея"</div><div>6.30 Час спраўных людзей</div><div>7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Весткі</div><div>7.30 Зоркі гавораць</div><div>7.35 Рытміка</div><div>7.50 Пятрабуюцца...</div><div>7.55 "Жоўты сабака", м/ф</div><div>9.15 Кліп-антракт</div><div>9.25 "Прыватнае жыццё", д/ф</div><div>10.05 Міліцэйская хроніка</div><div>10.15 Тэлегазэта</div><div>10.20 Мульти-пулыці</div><div>10.50 "Браты Трафяковы", д/ф</div><div>11.10 Кліп-антракт</div><div>11.15 Новая лінія</div><div>15.05 Там-там навіны</div><div>15.20 Сьвятя штудыя</div><div>15.30 Мульти-пулыці</div></div>	<div><div>16.20 Новая лінія</div><div>16.50 Мая вайна</div><div>17.20 Купіць — не купіць</div><div>17.30 Выратаваньне 911</div><div>18.25 Вуснамі дзіцяці</div><div>19.25 Падрабязнасьці</div><div>19.35 "Падманы ўдар", ч. 2</div><div>20.40 Рэпартэр</div><div>21.00 Момент ісьціны</div><div>21.50 Кліп-антракт</div><div>22.30 Рака часу</div><div>22.35 Аўтамат</div><div>22.40 "Барлін, Аляксандар-палц", с. 3</div><div>Санкт-Пецярбург</div><div>12.00, 14.30, 18.30, 21.40 Інфарм-TV</div><div>12.25 "Тры такты", ф/к</div><div>13.00 Хуткая дапамога</div><div>13.30, 18.55 "Мануэла"</div><div>14.15 Паралы савадом</div><div>14.40, 17.05, 19.55 Музычны момант</div><div>14.45 "Нелюды, або Ураі забароненае палываньне", м/ф</div></div>	<div><div>17.10 "Новая Паўднённая Афрыка", д/ф</div><div>17.20 Да 775-годзьдзя А.Неўскага</div><div>17.30 Казка за казкай</div><div>18.00 Тэлеграма</div><div>18.05 Тэлебліц</div><div>18.10 Вялікі фэстываль</div><div>18.50 Спартовыя навіны</div><div>19.45 Тэлеслужба бяспекі</div><div>20.00 "Пад ліпай", т/ф</div><div>21.20 Справы гарадзкія</div><div>21.55 Спорт, спорт, спорт...</div><div>22.15 Тэлекампакт</div><div>IV канал, НТВ</div><div>7.30 Мір вашаму дому</div><div>7.55 Майстрыха</div><div>8.10 Рэтрашлягер</div><div>8.40 Італьяская мова</div><div>9.10 "Эдэра"</div><div>10.00 Суседзі па планэце</div><div>12.30 "Помнікі прыроды"</div><div>13.00 Крыніцы</div></div>	<div><div>13.35 Спартовая рыбалка</div><div>14.00 Новая пачатковая школа</div><div>14.30 "Маскарад", спэкт.</div><div>16.05 Мультифільм</div><div>16.15 Грош у квадраце</div><div>17.05 Мультифільмы</div><div>17.30 Вы хацелі пра гэта даведацца</div><div>18.00, 21.00, 23.00 Сёньня</div><div>18.35 Гольф</div><div>19.10 "Пракол", м/ф</div><div>21.35 "Справа "Фрэнч Атлантык"</div><div>22.30 Часінка</div><div>23.20 US Open</div><div>0.20 Планэта модаў</div><div>8 канал</div><div>18.00 Мультифільм</div><div>18.30 Адкрытыя нябёсы</div><div>19.45 Мультифільм</div><div>20.15 "Граф Монтэ-Крыста", м/ф, с. 1</div><div>21.45 Спраўна ангельская</div><div>22.00 "Чыстымі рукамі", м/ф</div><div>23.00 Маскі-шоў</div></div>
<div><div>Аўторак</div><div>5 верасня</div><div>Беларускае тэлебачаньне</div><div>7.35 Ранішні калектэйл</div><div>7.50 Люстэрка Сі-Эн-Эн</div><div>8.05 Аўта-парк</div><div>8.20 Абібок</div><div>8.40 Фінансавы час</div><div>9.00, 16.20 Тэлебачаньне — школе</div><div>9.30 Мультифільмы</div><div>10.00 "Белы слон", м/ф</div><div>11.20 Тураб'ектыв</div><div>11.40 Кампутарны палігон</div><div>12.05 Д/ф</div><div>12.30 "Голасам маім...", ф/к</div><div>13.30 "Пятроўка, 38", м/ф</div><div>15.00, 21.00, 23.00 Навіны</div><div>15.10 "ТАСС утвэржаваныя зьявіць", м/ф, с. 1</div><div>16.50 "Жывыя струны", ф/к</div><div>17.25 Урокі Н.Наважылавай</div><div>18.00 АТН, Бі-Бі-Сі, Сі-Эн-Эн</div></div>	<div><div>18.45 SOS</div><div>18.50 Музычны антракт</div><div>19.00 Канкурэнт</div><div>19.40 Партрэт у інтэр'еры</div><div>19.55 "Маё каханьне, мой смутак"</div><div>20.25 Эканаміст</div><div>20.35 Скрыжалі</div><div>20.40 Калыханка</div><div>21.30 Музычны антракт</div><div>21.45 "Сьлед мацяля. Сьветлагорская трагедыя", ч. 1</div><div>22.05 Студыя "Палітыка"</div><div>22.20 "Мяцежны духам"</div><div>23.30 Пад купалам Сусьвету</div><div>23.35 "Начны эшод"</div><div>23.50 Конны спорт. Кубак Сьвету Volvo</div><div>ОРТ</div><div>5.00 Тэлераніца</div><div>8.00, 11.00, 14.00, 23.45 Навіны</div><div>8.20, 17.20 "Трапіканка"</div><div>9.10 Мы</div><div>9.50 Сьмехапанарама</div><div>10.35 Гарод цалы год</div></div>	<div><div>11.20 ТРК "Мір"</div><div>12.00 "Месца сустрэчы зьмяніць нельга", с. 2</div><div>13.10 Мультифільм</div><div>13.20 Іваноў, Пятроў, Сідараў...</div><div>14.20 Футбольны агляд</div><div>15.00 Паглядзі, паслухай</div><div>15.20 Картус і К</div><div>15.30 Кварэтэ "Вясёлая кватэра"</div><div>15.40 Між намі, дзючатамі</div><div>16.05 "Элен і хлопцы"</div><div>16.30 Джэм</div><div>17.00, 20.00 Час</div><div>18.10 Час пік</div><div>18.35 Агладзі малодня</div><div>19.00 Тэма</div><div>19.45 Добрай ночы, малышы!</div><div>20.55 Э першых рук</div><div>21.10 "Простая гісторыя", м/ф</div><div>22.45 Варсіі</div><div>23.00 Кабарэ "Усе зоркі"</div><div>Канал "Расея"</div><div>6.30 Час спраўных людзей</div><div>7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Весткі</div></div>	<div><div>7.30 Зоркі гавораць</div><div>7.35 Рытміка</div><div>7.50 Пятрабуюцца...</div><div>9.55 Тэлегазэта</div><div>10.05 Міліцэйская хроніка</div><div>10.15 "Арсені Таркоўскі"</div><div>10.40 Кліп-антракт</div><div>10.45, 16.50 "Камень сноў"</div><div>11.15 Новая лінія</div><div>15.05 Студыя "Рост"</div><div>15.50 Месяцаслоў</div><div>16.20 Новая лінія</div><div>17.20 Ніхто не забыты</div><div>17.25 Тэледабаты</div><div>18.10 Л-клуб</div><div>19.25 Падрабязнасьці</div><div>19.35 "Запрашэньне", м/ф</div><div>21.30 Танц-экспрэс</div><div>21.45 ЭКС</div><div>22.30 Рака часу</div><div>22.35 Аўтамат</div><div>22.40 "Барлін, Аляксандар-палц", с. 4</div><div>Санкт-Пецярбург</div><div>12.00, 14.30, 18.30, 21.40 Інфарм-TV</div></div>	<div><div>12.25 Мультифільмы</div><div>12.50, 14.40, 19.50 Музычны момант</div><div>13.00 Хуткая дапамога</div><div>13.30, 18.55 "Мануэла"</div><div>14.10 Паралы савадом</div><div>14.45 "Папа", м/ф</div><div>16.15 "І хлеб, і песня", т/ф</div><div>16.45 Расея ў цэнтры Ёўнэвы</div><div>17.05 Па ўсёй Расеі</div><div>17.15 Казка за казкай</div><div>18.00 Тэлеграма</div><div>18.05 Тэлебліц</div><div>18.10 Вялікі фэстываль</div><div>18.50 Спартовыя навіны</div><div>19.40 Тэлеслужба бяспекі</div><div>20.00 Хопаш? Глядзі...</div><div>20.40 На "біс"</div><div>21.55 Спорт, спорт, спорт...</div><div>22.15 "Усе пра Эву", спэкт., с. 1</div><div>IV канал, НТВ</div><div>7.30 Мір вашаму дому</div><div>7.55, 9.45 Француская мова</div><div>8.15 "Музычная эліта"</div><div>9.15 France-TV-крама</div></div>	<div><div>9.45 "Піша дамоў вайна..."</div><div>12.35 "Ластаўка"</div><div>13.00 Мастак С.Чэхаў</div><div>13.25 Мэдычныя навіны Расеі</div><div>13.35 Энэргетыка Расеі</div><div>13.45 А.Талстой</div><div>14.25 "Віват, гардэмарыны!", м/ф</div><div>17.00 Мультифільмы</div><div>17.30 Вы хацелі пра гэта даведацца</div><div>18.00, 21.00, 0.00 Сёньня</div><div>18.35, 23.20 US Open</div><div>18.55 "Ракавыя успаміны, м/ф</div><div>21.35 "Справа "Фрэнч Атлантык"</div><div>22.30 Часінка</div><div>0.20 Мэламанія</div><div>8 канал</div><div>18.00 Мультифільм</div><div>18.30 Адкрытыя нябёсы</div><div>19.45 Беларуская прыватнасьця</div><div>20.00 "Граф Монтэ-Крыста", с. 2</div><div>21.30 Дыліжанс</div><div>21.45 "Лялька", м/ф</div></div>
<div><div>Серада</div><div>6 верасня</div><div>Беларускае тэлебачаньне</div><div>7.35 Ранішні калектэйл</div><div>7.50 Эканаміст</div><div>8.00 Люстэрка Сі-Эн-Эн</div><div>8.15 "Маё каханьне, мой смутак"</div><div>8.45 "Палываньне ў чужым краі", д/ф</div><div>9.00 Тэлебачаньне — школе</div><div>9.50 "Мяцежны духам"</div><div>10.25 Мультифільмы</div><div>10.55 "Паехаў цягнік у Бульбавар", м/ф</div><div>12.00 Вільям-нвідэльма</div><div>13.00 "Журавы", д/ф</div><div>13.30 "Агарова, 6", м/ф</div><div>15.00, 20.00, 23.15 Навіны</div><div>15.10 "ТАСС утвэржаваныя зьявіць", с. 2</div><div>16.20 Д/ф</div><div>17.05 "Незнаёмае песня", м/ф</div><div>17.35 Варыянты</div><div>18.00 АТН, Бі-Бі-Сі, Сі-Эн-Эн</div><div>18.45 Тэлеанонс</div></div>	<div><div>18.50 Музычны антракт</div><div>19.00 Эканаміст</div><div>19.10 Чысты голас</div><div>19.40 Калыханка</div><div>20.30 Музычны антракт</div><div>20.45 "Сьлед мацяля. Сьветлагорская трагедыя", ч. 2</div><div>21.05 Футбол. Чэмпіянат Эўропы. Галандыя - Беларусь</div><div>23.30 Пад купалам Сусьвету</div><div>23.35 "Вяртаньне "Сьвятога Луі", м/ф</div><div>ОРТ</div><div>5.00 Тэлераніца</div><div>8.00, 11.00, 14.00, 23.30 Навіны</div><div>8.20, 17.20 "Трапіканка"</div><div>9.10 Тэма</div><div>9.50 У сьвечце жыццёлаў</div><div>10.30, 13.05 Мультифільмы</div><div>10.35 Эразмэй мяне</div><div>11.20 ТРК "Мір"</div><div>12.00 "Месца сустрэчы зьмяніць нельга", с.3</div><div>13.20 Іваноў, Пятроў, Сідараў...</div><div>14.20 Сем дзён спорту</div></div>	<div><div>15.00 Дамісолька</div><div>15.20 Нейк раз</div><div>15.30 Крутола</div><div>16.05 "Элен і хлопцы"</div><div>16.30 Цін-тонік</div><div>17.00, 20.00 Час</div><div>18.10 Час пік</div><div>18.35 Агладзі малодня</div><div>19.00 Песня-95</div><div>19.45 Добрай ночы, малышы!</div><div>20.55 Футбол. Фарэрскія выхы — Расея</div><div>22.45 Варсіі</div><div>23.00 Магік-шоў</div><div>Канал "Расея"</div><div>7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Весткі</div><div>7.25 Зоркі гавораць</div><div>7.30 Рытміка</div><div>7.45 Пятрабуюцца...</div><div>7.50 Кліп-антракт</div><div>7.55 Ключавы момант</div><div>8.05 Пілігрым</div><div>8.50 Р.Вагнэр. "Тангейзэр"</div><div>9.05 "Сталінградзкія малодны", д/ф</div><div>9.40 Сялянскае пытаньне</div></div>	<div><div>10.05 Тэлегазэта</div><div>10.10 XX стагодзьдзе ў кадрах і па-за кадрам</div><div>11.15 Новая лінія</div><div>15.05 Там-там навіны</div><div>15.20 Сьвятя штудыя</div><div>15.30 Чый бок?</div><div>16.20 Новая лінія</div><div>16.50 Мультифільмы</div><div>17.15 Расея. Прызнаньне ў любові</div><div>17.45 Я — лідар</div><div>18.10 "Сава"</div><div>18.25 Свае гульні</div><div>19.25 Падрабязнасьці</div><div>19.35 "Санта-Барбара"</div><div>20.30 Даміно М.Баярскага</div><div>21.05 Ціхі дом</div><div>22.30 Рака часу</div><div>22.35 Аўтамат</div><div>22.40 "Тут нехта быў", "Вальтэр і Амаля", м/ф</div><div>Санкт-Пецярбург</div><div>12.00, 14.30, 18.30, 21.40 Інфарм-TV</div><div>12.25 Мультифільм</div></div>	<div><div>12.35 Т/ф</div><div>13.00 Хуткая дапамога</div><div>13.30, 19.10 "Мануэла"</div><div>14.15 Паралы савадом</div><div>14.40, 16.05, 21.30 Музычны момант</div><div>14.45 "Пад ліпай"</div><div>16.10 Мультифільм</div><div>16.30 Самыя малыя зорачкі</div><div>17.00, 17.50 Баскетбол. Сутэраліга</div><div>17.40 Да 775-годзьдзя А.Неўскага</div><div>18.50 Вялікі фэстываль</div><div>19.05 Тэлеграма</div><div>20.00 Тэлеслужба бяспекі</div><div>20.10 "Гумор", ф/к</div><div>20.40 Блеф-клуб</div><div>21.15 Песні нашай памяці</div><div>21.55 Спорт, спорт, спорт...</div><div>22.10 Храм</div><div>22.40 "Усе пра Эву", с. 2</div><div>IV канал, НТВ</div><div>7.30 Мір вашаму дому</div><div>7.50 "Акадэмія дзіцячых навукаў. Музыка"</div><div>8.10 Расейская гаворка</div><div>8.40 Мультифільм</div></div>	<div><div>8.50 Нямецкая мова</div><div>8.45 У.Набокаў</div><div>12.30 Гісторыя — настаўнік жыцця</div><div>13.15 Энэргетыка Расеі</div><div>13.35 Стымул</div><div>14.05 "Вельмі важная жонка", м/ф</div><div>17.30 Вышэйшая школа</div><div>17.00 Мультифільмы</div><div>17.30 Вы хацелі пра гэта даведацца</div><div>18.00, 21.00, 23.00 Сёньня</div><div>18.35, 23.20 US Open</div><div>19.05 "Маленькія вэнэцыянскія алачынствы", м/ф</div><div>21.35 "Справа "Фрэнч Атлантык"</div><div>22.30 Часінка</div><div>0.20 Кавярня Абламаў</div><div>8 канал</div><div>18.00 Мультифільм</div><div>18.30 Адкрытыя нябёсы</div><div>19.00 "Балісіма", т/с</div><div>19.45 Мультифільм</div><div>20.15 "Кроўцэрава саната", м/ф, с. 1</div><div>21.45 Fuxu music</div><div>22.30 "Апошні набой", м/ф</div></div>
<div><div>Чацвяер</div><div>7 верасня</div><div>Беларускае тэлебачаньне</div><div>7.35 Ранішні калектэйл</div><div>7.50 Эканаміст</div><div>8.00 Люстэрка Сі-Эн-Эн</div><div>8.15 "На зыходзе лета", м/ф</div><div>9.25 Мультифільмы</div><div>9.50 "Шкуці школьніка", м/ф</div><div>11.00 Урокі Н.Наважылавай</div><div>11.30 "В.Біляні", т/ф</div><div>12.30 "Сяджу на галізе, і мне добра", м/ф</div><div>14.35 "У горад прыехаў клоўн", ф/к</div><div>15.00, 21.00, 23.00 Навіны</div><div>15.10 "ТАСС утвэржаваныя зьявіць", с. 3</div><div>16.20 Тэлебачаньне — школе</div><div>17.00 Д/ф</div><div>18.00 АТН, Бі-Бі-Сі, Сі-Эн-Эн</div><div>18.45 Тэлеанонс</div><div>18.50 Музычны антракт</div><div>19.00 Паэтычная гасьцеўня</div><div>19.20, 0.10 Крок</div></div>	<div><div>19.50 Эканаміст</div><div>20.00 "Маё каханьне, мой смутак"</div><div>20.30 Студыя "Эксклюзіў". Шалі</div><div>20.40 Калыханка</div><div>21.30 Музычны антракт</div><div>21.45 "Сьлед мацяля. Сьветлагорская трагедыя", ч. 3</div><div>22.05 Студыя "Палітыка"</div><div>22.20 "Мяцежны духам"</div><div>23.30 Пад купалам Сусьвету</div><div>23.35 Хакей. Чэмпіянат МХЛ.</div><div>23.45 "Цівалі" (Менск) - "Спартак", п. 3</div><div>ОРТ</div><div>5.00 Тэлераніца</div><div>8.00, 11.00, 14.00, 23.50 Навіны</div><div>8.20, 17.20 "Трапіканка"</div><div>9.10 Песня-95</div><div></div></div>				

Памежны бізнэс

Як паведаміла газета “Вечерний Брест”, у Польшчы мясцовая паліцыя выпадкова спыніла машыну, у якой паляк і рабочы берасьцейскага завода “Цветатрон” везьлі ў Варшаву трох грамадзянаў Шры-Ланкі, каб далей пераправіць іх у Нямеччыну.

Рабочы прызнаўся, што нелегалы былі перапраўленыя цераз Буг, а ён, законным шляхам пераехаўшы мяжу, меўся перадаць кліентаў іншым праваднікам. Цікава, што прапанову на такі бізнэс ён атрымаў ад беларускага прапаршчыка-памежніка. Парушальнікаў чакае суд.

У Камянцы — мабілізацыя

Камянецкі райвыканкам вырашыў мабілізаваць насельніцтва на барацьбу з парушальнікамі дзяржаўнай мяжы.

Змагацца з імі будуць участковыя міліцыянты, кіраўнікі сельсаветаў, а таксама народныя дружны. Падобную задачу паставілі нават перад аддзелам адукацыі і школай — вучням прапанавалі арганізаваць атрады юных сяброў пагранічнікаў.

Клюнулі на ліпавыя працэнты

У Кобрыні на працягу амаль двух гадоў дзейнічала МП “Марк”, якое заклікала насельніцтва ўкладваць грошы пад высокія працэнты (120—130% гадавых).

Знайшлося нямала людзей, якія “клінулі” на гэтыя ліпавыя працэнты. Нядаўна дырэктар гэтага прадпрыемства сп.Афонін, які нават ня меў гарадзкой прাপіскі, зьнік разам з 5 245 далярамі, 1360 дойчмаркамі і 47 тыс. расейскімі рублямі. Кобрынская пракуратура ўзбудзіла крымінальную справу і абвесьціла вышук афэрыста.

Ігар БАРАНОЎСКИ

У Магілёве ўжо пачалі біць інспэктараў

У Магілёве зьбілі супрацоўнікаў падатковай інспэкцыі, калі яны правяралі правільнасьць карыстаньня касавымі апаратамі ў камэрцыйных кіёсках.

Напад зрабілі тры камэрсанты, двух з іх ужо затрымала міліцыя.

Ліхтары супраць злачынцаў

Магілёўскі гарвыканкам пачаў працу па асьвятленьні горада. Улады лічаць, што гэта паспрыяе барацьбе са злачыннасьцю. Два гады таму гарадзкое асьвятленьне было скарачанае ў два разы. Цяпер адноўлена ўжо 3000 ліхтароў.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

Прытулак для бежанцаў

Наплыў бежанцаў прымусіў улады Берасьця заняцца стварэньнем прытулку для тых, хто ня мае дому і сродкаў на існаваньне.

Сёньня шукаюць неабходнае памяшканьне. Апошнім часам у Берасьці ўсё больш уцекачоў з Закаўказзя, Сярэдняй Азіі і Прыднястроўя.

Лявон МУХАВЕЦКІ

Бабруйскія прэміі

Бабруйскае аб’яднаньне жыллёва-камунальнай гаспадаркі звярнулася да грамадзянаў горада з заклікам прыняць актыўны ўдзел у адлове бяздомных сабак і каткоў.

Заклік падмацаваны матэрыяльнымі гарантыямі: прэмія за зьлоўленую кошку складае 6 тыс. рублёў, а за сабаку — 12 тысяч.

СІМ

Вы любіце СВАБОДУ, маеце вольны час і хочаце крыху зарабіць?

Наша газета можа заключыць з Вамі дамову на распаўсюджваньне СВАБОДЫ.

Тэлефануйце:

Менск **36-24-41**
Берасьце **26-47-13**
Горадня **45-41-83**
Магілёў **22-63-19**
Ворша **4-28-57**

Ці ўратуюць ракі беларускую эканоміку?

З гэтага навучальнага года Горацкая сельскагаспадарчая акадэмія пачне рыхтаваць спэцыялістаў па вырошчваньні ракаў.

Як сьцьвярджаюць вучоныя-агранікі гэтай навучальнай установы, азэрная Беларусь у пэрспэктыве можа мець неблагія прыбыткі ад продажу ракаў.

Уся надзея на віно

Кіраўскі саўгас-тэхнікум спадзяецца, што цяпер ягоньні фінансавы стан палепшыцца.

Рэч у тым, што цяпер разам з навучаньнем студэнтаў тут аднаўляюць вінны цэх, які быў зачынены падчас антыалкагольнай кампаніі. Першы прадукт — 18-гарадуснае віно “Пікантнае”.

Магілёў выбірае Coca-Cola

На гэтым тыдні ў Магілёве адбылася прэзэнтацыя славутай фірмы Coca-Cola.

Гарадзкія ўлады спадзяюцца, што ўсталяваўшыся ў горадзе, фірма стане фундатарам мясцовага спорту.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

Хварэюць людзі...

За шэсьць месяцаў гэтага года ў Берасьці зарэгістравана 478 выпадкаў захворваньня на ганарэю і 250 выпадкаў сіфілісу.

Раней штогод рэгістравалася 10—15 выпадкаў.

Лявон МУХАВЕЦКІ

Бярэм і даем
пазыкі
пад заклад
кватэраў у Менску
— Праверка і падрыхтоўка
дакумэнтаў
— Юрыдычнае
суправаджэньне
т. (0172) **30-52-98**

Прад. кацяня пэрс. шыншылы.
т.(0172) 596-268

Пастаянна прадаем
цэвікі
заводзкай
вытворчасьці
Тэл. **39-92-37**

Арганізацыя ўвесь год
рэалізуе сухія напоі **zuko**
Прамыя пастаўкі з Чылі
Yuri Нізкія кошты
Тэлефон/факс (0172) 524-524

Рэклама ў нашай газэце — эфэктыўны сродак укладаньня грошай

• Базавы кошт
рэкламнай плошчы
ў газэце СВАБОДА:
1 см² — 1,5 USD

• Кошт 1 радка
прыватнай аб’явы
— 12 000 руб.

• Прыватныя аб’явы
і віншаваньні
прымаюцца ў рэдакцыі
з 10.00 да 17.00

• У Ваш офіс прыедзе
рэкламны агент, калі Вы
патэлефануеце па нумарах
36-24-41, 64-98-96
(9.00 — 17.00)

Субота 9 верасьня

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Эканаміст
8.10 Люстэрка Сі-Эн-Эн
8.25 “Таньчыць Г.Шлягіна”, ф/к
8.50 “Я буду чакаць...”, м/ф
10.10 Тэлефэстываль
10.20 Мультифільмы
10.50 Сонца ў возеры
11.20 Адакат
12.05 Кожны спорт. Канкур
13.05 “Бер”, м/ф
16.15 Мультифільмы
16.50 Тэлелюб “Удача”
17.20 “Разлававаныя мужчыны”, п. 2
17.50 Маладыя таленты Беларусі
18.20 “Трагічная сытэка”, м/ф
19.20 Фінансавы час
19.35 Галерэя
20.05 Міжнародныя спартовыя навіны
20.35 Калыханка
21.00 Навіны
21.30 Каралеўскае паляваньне
22.10 Пад купалам Сусьвету

22.20 “Расейскі рэгітэйм”
23.55 Відзьма-нявідзьма
ОРТ

6.30 Тэлераніца
8.00, 14.00, 0.15 Навіны
8.20 Покліч джунгляў
8.50 “Сакрэты майго лета”
9.25 Ранішняя пошта
10.00 Смак
10.15 Здароўе
10.45 Правінцыя
11.15 Бамонд
11.40 “Сыны Вялікай Мядзведзіцы”, м/ф
13.25 Люстэрка
14.20 Вялікія гонкі
14.45 Залаты кадар
15.30 У сьвечце жывёлаў
16.05 Шчасьлівы выпадак
17.00, 20.00 Час
17.20 Акцёр на ўсе часы
18.05 “Жонка містэра О’Хары”, м/ф
19.45 Добрай ночы, малышы!
20.55 “Дванаццаць крэслаў”, с. 2
22.10 Брэйнг-рынг
22.55 “Да і пасля...”
23.50 Валейбол

Канал “Расея”

7.00, 13.00, 19.00, 22.00 Весткі
7.25 Зоркі гавораць
7.30 Ад “вінта”
7.45 Падружанка
8.00 Д/ф
8.20 Пілігрым
9.05 “Прыгоды маленькага Мука”, м/ф
10.15 Як жыць будзем?
11.35 Музыка ўсіх пакаленьняў
12.05 Чыста ангельскі рэпартаж
12.15 Хто мы?
13.20 De facto
13.35 “Наўдана Мэгрэ”, ч. 1
14.30 У сьвечце жывёлаў
15.25 Зоркі Амэрыкі
15.55 Футбол. Чэмпіянат Расеі
17.55 С.Ясенін. Апошні паэт
18.10 Чэмпіянат Сьвету па вольнай барацьбе сярод жанчын
19.25 “Вустрыцы з Лазаны”, м/ф
20.45 Кінаафіша
21.05 Экспрэс-кіно
22.30 Рака часу
22.35 Аўтамат
22.40 “Кінашок-95”
23.00 Праграма “А”

Санкт-Пецярбург

6.30 Хрыстос ва ўсім сьвечце
7.00 Добрае раніцы
8.00 Жыўдом...
9.00 Мультифільмы
9.25 “Ня памятаю твару твайго”, м/ф
10.50 Т/ф
11.20 Тэледоктар
11.40 Рандэву
12.10 Гістарычны альманах
12.40 Аб’ектыў
13.00 Тэлевізійная служба працаўладкаваньня
13.15 “Я, бабуля, Ліко і Іарыён”, м/ф
14.45 “Я была шчаслівай, шчаслівай, шчаслівай...”, спэкт.
15.50 “Як Іванушка-дурань зацудам хадзіў”, м/ф
17.15 Студыя “Уяні”
17.25 Антра
17.55 Экспрэс-кіно
18.10 Вялікі фэстываль
18.30, 21.40 Інфарм-TV
19.00 Музычны момант
19.05 “Лекі супраць страху”, м/ф
20.35 Тэлеканал “Ня хочаш — не глядзі”
22.05 “Ноч з вампірам”, м/ф

IV канал, НТВ

7.30 Мультифільмы
8.10 Дзіцячая пляцоўка
8.25 Кніжная шафа
8.35 Домаўладальнік
9.05, 12.00, 13.35, 16.20 Госьцеўня Сямейнага каналу
9.25 Маленькі канцэрт
9.40 Дом моды
10.10 Удалы дзень
10.00 ОМЖ
10.15 Мэдыцына для вас
10.35 Пэдагогіка для ўсіх
11.20 Касьмічная тэлеантэна
11.30 Час “Ч”
12.25 У сямейны нататнік
13.00 “Гэтар ужо поўны...”
14.00 Формула-1
15.05 Авіацыйнае сьвятла
15.50 Скарбы піраміды
17.00 Мультифільмы
18.00 Сёньня
18.35 Паліўнічы
20.30, 0.25 US Open
21.00 Надоечы
21.45 Алькі
22.00 “Шутарлэнд-экспрэс”, м/ф
0.55 Традыя вока

газэта

СВАБОДА

скадка
25%
рэкламным
агенцтвам
да 25%
рэкламным
агентам

8 канал

15.00 Мультифільм
16.15 Хрысьціянская праграма
16.45 “Саламея”
18.30 Мультифільм
18.45 “Мёртвы сезон”, м/ф
21.00 На-лі-вай!
21.30 “Іван Васільевіч мяняе прафэсію”, м/ф
23.15 “Сірэнны”

Нядзеля 10 верасьня

Беларускае тэлебачаньне

8.00 “Балет І.Майсеева”, ф/к
9.05 “Азія”, м/ф
10.10 Студыя “Калыханка”
10.30 Тэлебачаньне
10.50 Урокі Н.Наважывавай
11.20 Усе наральна, мама!
11.50 Тураб’ектыў
12.10 Сакратэр
12.40 Пераможца
13.00 Аўта-парк
13.15 Сітуацыя
13.55, 14.55 Карт-100. Кубак Беларусі
14.20 Д/ф
14.45 Мультифільм
15.20 Асілак
16.10 “Экспэдыцыя”
16.45 Стыль
17.05 Тэатар у крэсьле
17.40 Віншум Вас!

19.10 Кампутарны палігон
19.35 Аб’ёк
20.00 Рэзананс
20.40 Калыханка
21.00 Карамболь
21.35 “Увесь Я”, м/ф
23.15 Пад купалам Сусьвету
23.20 “Песні і танцы цыганаў”, ф/к
ОРТ
6.30 Тэлераніца
8.00, 14.00, 0.50 Навіны
8.20 Раным-рана
8.50, 16.35 Мультифільмы
9.10 Пакуль усе дома
9.45 Ранішня зорка
10.30 Служу Расеі!
11.00 Твары зямлі
11.45 Уся Расея
12.10 Пад знакам “Пі”
12.50 Кінадыркавае шоу
14.20 Прамэнад у Марынінскім
15.10 Клуб падарожнікаў
16.05 Амэрыка з М.Гаратутам
17.00 Час

17.20 “Куміры, куміры...”
18.10 Адзін на адзін
18.40 “Прыці і жабрак”, м/ф
21.00 Нядзеля
22.05 “Дванаццаць крэслаў”, с. 3
23.30 Каханьне з першага погляду
0.00 Валейбол
Канал “Расея”
7.00, 13.00, 19.00, 22.00 Весткі
7.25 Зоркі гавораць
7.30 Першы дубаль
7.45 Залаты ключык
8.00 “Уперад і цяпер”, д/ф
8.10 Сігналны экзамплар
8.25 Футбол бяз межаў
9.10 Добрае раніцы
9.40 Аты-баты...
10.10 Кансалідацыя
10.15 Расейскае lato
11.00 Скрынка перадачаў
11.15 “Першая дастаўка”, м/ф
12.30 Гарачая дзясятка
12.45 РЧ
13.20 Ня вырабіць...
13.35 “Наўдана Мэгрэ”, ч. 2

14.30 Паралелі
14.45 Кліп-антракт
14.55 Тэатар майёй памяці
15.25 Шостае пацудзіце
15.55 Формула-1. Гран-пры Італіі
18.05 Чароўны сьвет Дыснэя
19.25 “Мёртвы па прыбыцці”, м/ф
21.15 У Ксюшы
21.45 “Мы — жанчыны”
22.30 Рака часу
22.35 Аўтамат
22.40 Вольная барацьба
23.25 “Фалька у Расеі”
Санкт-Пецярбург
6.00 Гэта ваш дзень
6.30 Гаючае слова
7.00 Добрае раніцы
8.00 Жыўдом...
9.00 Мультифільм
9.10 Т/ф
9.30 “Лекі супраць страху”, м/ф
11.00 Нядзельны лабірынт
12.10 “Гэстар Кайбот”, д/ф
13.15 Вялікі жарсці
13.30 Паглядзім

13.45 Класіка-5
14.30 Слова — дэпутатам
15.00 Залаты ключ
15.15 Сідараў-шоў
16.00 Тэлекампакт
16.55 Чэмпіянат Італіі па футболе
18.55, 22.15 Інфарм-TV
19.15 Хакей. “Эўра-95”
20.00 “Наш амэрыканскі Бора”, м/ф
21.25 Адам і Эва +
21.55 Мультифільм для дарослых
22.40 Легенды рока. Kiss
IV канал, НТВ
7.00 Дотык
8.05 “Інстытут Скіфасоўскага”
8.55 АБВГДэйка
9.15 Ноў-хаў
9.45, 10.15, 11.15, 13.35, 17.25 Гасьцеўня Сямейнага каналу
10.00 Сем Я
10.35 Навіны пра старыя рэчы
10.55 Бонгон
11.40 Гумарыста выкалікалі?
12.00 Азіс

12.30 Аб фэстывалі студэнцкай моладзі
13.10 Тэатар аднаго мастака
14.05 Расейскі тэле-кінематограф
14.40 “Кунак”, м/ф
15.50 TV-клуб паліўнічы
17.00 “Валадар джунгляў”
17.30 Сто да аднаго
18.00 Сёньня
18.30 Мультифільм
19.00, 23.10 US Open
20.00 Бывнікі
21.10 “Дзяўчына для разьвітаньня”, м/ф
8 канал
15.00 “Задзягненая адплата”, м/ф
17.15 Сёньня з М.Хікі
17.45 Мультифільм
19.00 “Ахвяраваньні”, м/ф
21.45 Маскі-шоў
22.15 “Сірэнны”
23.15 Fox music